

Fides

69. vuosikerta
ISSN 0356-5262

Katolinen hiippakuntalehti 1/2006 Katolskt stiftsblad

**Jeesuksen
pyhä nimi**
s. 12

**Kirkon ja
valtion
erosta
Ranskassa
100 vuotta**
s. 10

**Kokemuksia
Mosambikista**
s. 15

**Kommentar
till biskops-
konferensens
herdabrev
*Att älska
livet***
s. 7

Eteenpäin

Edessämme on mielenkiintoinen aika. Viime vuoden hengellinen hurmos kaksinkertaisen juhluvuoden tapahtumiseen, eukaristia-teemoineen ja Maria-konsekraatioineen kerää ensimmäisiä hedelmiään, mitä ne sitten lievätkään.

Niinhan se on. Hengellinen elämä ei katso menneeseen vaan tulevaan.

Mennyttä ei saa korjatuksi eikä tehtyä tekemättömäksi. Mennyt voi kyllä tarjota lähtökohtia, ponnahduslautoja, tienviittoja, jotka kannattaa säilyttää mielessä, mutta katseen on oltava suunnattuna eteenpäin. Edessämme on Kristus, Herra, hänen alati uudistuva kutsunsa ja varma lupauksensa. Edessämme on jokapäiväinen elämämme valintoineen ja suunnanottoineen. Edessämme ovat yksittäiset kohtaamiset eri ihmisten kanssa. Jokainen valintatilanne on tärkeä.

Olkoon teemamme tänä vuonna: "Eteenpäin oikeita valintoja tehden." Mitä se tarkoittaa? Ainakin sitä, että viime vuoden tapahtumat voivat pysyä mielissämme merkkipaaluina, joiden ohjaamina voimme suunnistaa kohti hyviä päätöksiä, hyviä valintoja. Kohti aktiivista kristillistä elämää, kohti sitä, että pienissäkin asioissa, ja ehkäpä juuri niissä, osaisimme todella olla kristittyjä, ei vain sanojen, vaan nimenomaan tekojen, valintojemme tasolla.

Edessämme on Kristus, Herra. Kuunnelkaamme siis rukouksessa hänen kutsuaan, etsikäämme ja löytäkäämme hänen rakkautensa sanoma ja noudattakaamme sitä lähimmäistemmekin edessä. Tehkäämme jotakin Jumalan kunniaksi. Älkäämme käpertykö vain itseemme, vaan katsokaamme ulos ja nähkäämme ympärillämme Jumalan maailma täynnä toteuttamatonta rakkautta.

Katsokaamme siksi koko ajan kohti Kristusta. Älkäämme kääntäkö katsettamme pois hänestä. Sanokaamme "kyllä" elämälle, "kyllä Kristukselle, hänelle, joka voitti kuoleman", kuten pyhä isä kehotti saarnassaan Herran kasteen juhlan yhteydessä. Siis eteenpäin.

M. Tervaportti

Fides

Seuraava lehti

2/2006

Deadline

20.1.

Ilmestyy

3.2.

Vuoden 2006 aikataulu

numero	(deadline)	ilmestyy
01	30.12.2005	13.1.
02	20.1.	3.2.
03	10.2.	24.2.
04	3.3.	17.3.
05	24.3.	7.4.
06	21.4.	5.5.
07	19.5.	2.6.
08	21.7.	4.8.
09	18.8.	1.9.
10	8.9.	22.9.
11	29.9.	13.10.
12	20.10.	3.11.
13	10.11.	24.11.
14	1.12.	15.12.

Muistathan:

Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja:

Katolinen kirkko Suomessa

Pankkitili:

**NORDEA
101430-237491**

Viitenumero:

90010

Sisällysluettelo

TOIMITUKSELTA

2 Pääkirjoitus

UUTISIA

3 Uutisia hiippakunnasta ja maailmalta

OREMUS

5 Hengellistä aineistoa

PYHIMYS

6 Den helige Benedikt Biscop

PAIMENELTA

7 Som man och kvinna skapade han dem

VAKIO-OHJELMAT JA KALENTERI

8 Seurakuntien ja yhteisöjen tapahtumia

13 Katekeettinen keskus ilmoittaa

ARTIKKELEITA

11 Kirkon ja valtion erosta Ranskassa 100 vuotta

12 Jeesuksen pyhä nimi

14 Jeesuksen syntymä: Neitsyt Maria täyttää lupauksensa pyhälle Birgitalle

14 Pyhän Henrikin seura

15 Benedikt XVI i röd vitkantad mössa

AJASSA

16 Kokemuksia Mosambikista

Katolinen hiippakuntalehti Fides

Päätoimittaja: Marko Tervaportti. Toimitus ja tilaukset: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puhelin 0208 350751. Fax 09-61294770. Pankkiyhteys: Sampo 800019-1242553. Ilmestyy 14 kertaa vuodessa. Vuosikerta eur 25, ulkomaille eur 30.

Paino/tryck: Iprint Oy

URL www.catholic.fi > fides
EMAIL fides@catholic.fi

13.1.2006

Katolskt stiftsblad Fides

Huvudredaktör: Marko Tervaportti. Redaktion och prenumeration: Katolsk informationstjänst, Sankt Henriksplatsen 1, 00140 Helsingfors. Telefon 0208 350751. Fax 09-61294770. Bankförbindelse: Sampo 800019-1242553. Utkommer med 14 nummer årligen. Prenumeration eur 25, till utlandet eur 30.

Birgittalaissisaret aloittivat toimintansa Stella Marisissa

Suomen Jumalanäiti Birgittalaissisaret — Stella Maris

Keskiviikkona 3. tammikuuta birgittalaissisarten yhteisö aloitti virallisesti toimintansa Stella Marisissa. Isä **Frans Voss SCJ** vietti juhlallisen pyhän messun samalla vihkien uuden tabernaakkelin ja siunaten uuden yhteisön, johon kuuluu viisi sisarta. Kotoisin he ovat Intiasta, Meksikosta, Vietnamista ja Suomesta. Vastuuisar on äiti **Dia OSSS**. Tätä histori-

allista hetkeä oli saapunut paikalle todistamaan myös muutama naapuri ja sisaria Roomasta, Turusta ja Helsingistä. Tilaisuus päättyi yhteiseen kahvihetkeen.

Paikka on saanut myös uuden nimen "Suomen Jumalanäiti, Birgittalaissisaret – Stella Maris". Muuten osoite ja muut yhteystiedot pysyvät entisinä kuten myös toiminta retretti-

keskuksena jatkuu. Uusi sähköpostiosoite on stellamaris@elisanet.fi. Sunnuntaisin pyhää messua vietetään päätalon talvikappelissa klo 10.00 ja keskiviikkoisin klo 16.00. Tervetuloa niin uudet kuin vanhatkin ystävät.

Birgittalaissisaret/KATT

Katekismuksen hankkiminen

Katolisen kirkon katekismuksen voi ostaa seurakunnista ja Katolisesta tiedotuskeskuksesta edulliseen 45 euron hintaan. Tiedotuskeskuksesta sitä voi myös tilata postiennakolla omaan lähipostiin 53 eurolla.

Perinteiseen tapaan pyhä isä kastoi lapsia Herran kasteen juhlan yhteydessä sikstiiniläiskappelissa.

Paavin sanoma vastakastettujen vanhemmille: "Kyllä!" elämälle

Paavi **Benedictus XVI** kastoi perinteiseen tapaan Kristuksen kasteen juhlapäivänä kymmenen vauvaa sikstiiniläiskappelin komeiden maalausten alla. Vauvojen vanhemmille ja kummeille pitämässään puheessa pyhä isä kiinnitti huomiota siihen, että vauvat saavat kasteen sakramentissa seurakseen "ystäväjoukon, joka ei koskaan hylkää heitä, ei elämässä eikä kuolemassa. Tämä ystäväjoukko on Jumalan perhe, ja se kantaa merkinään lupausta iankaikkisuudesta."

Paavin mukaan tämän päivän maailmassa "kasteen sakramentille uskollisena pysyminen tarkoittaa myönteistä vastausta Kristukselle ja elämälle sekä kielteisen vastauksen antamista pahalla ja kuolemalle". Pyhän isän mukaan "myös omana aikanamme on tarpeellista sanoa 'ei' kulttuu-

rille, joka on leimallisesti kuoleman hallitsema". Oikeastaan kysymys on antikulttuurista, johon liittyvät huumeeet, pakeneminen todellisuudesta, illuusiot sekä valheiden, vääryyden, epäoikeudenmukaisuuden ja halveksunnan värittämä keinotekoinen onnellisuus. Puuttuu solidaarisuutta, vastuuntuntoisuutta köyhiä ja kärsiviä ihmisiä kohtaan.

"Tähän kuoleman kulttuuriin liittyy vielä pelkkään nautintoon pyrkivä seksuaalisuus, jossa ei ole vastuuta, joka tekee ihmisestä pelkän objektin – ei persoonaa vaan kulutushyödykettä", paavi jatkoi ja kutsui kaikkia antamaan vastaesimerkin: "Tälle näennäisen onnen lupaukselle, tälle näennäiselle elämälle, joka on vain kuoleman työkalu, tälle antikult-

tuurille me sanomme 'ei', jotta voimme viljellä elämän kulttuuria. Kaste on tänään suurta 'kyllä' elämälle, 'kyllä' Kristukselle, hänelle, joka voitti kuoleman."

Kymmenen käskyä sisältävät paavin mukaan juuri tämän elämän kulttuurin henget. "Ne eivät ole kieltoja vaan näkemys elämästä", paavi sanoi ja luetteli: 'kyllä' Jumalalle, joka antaa merkityksen elämälle, 'kyllä' perheelle, elämälle, vastuulliselle rakkaudelle, solidaarisuudelle, sosiaaliselle vastuullisuudelle ja oikeudenmukaisuudelle, totuudelle, toisten ja heidän omaisuutensa kunnioittamiselle. "Tämä on elämän filosofia ja kulttuuri. Ne saavat konkreettisen ja käytännöllisen muotonsta yhteydestä Kristukseen."

KATT/VIS/Zenit

Påven på trettondagen: De kristna är som månen

På trettondagen sade **Benedikt XVI** att de kristnas kärlek och vittnesbörd måste stråla så att de lockar andra till tron.

I mässan i Peterskyrkan 6 januari mediterade helige fadern över det ljus som lockade de vise männen till Betlehem.

Kyrkans uppgift är att "låta Kristi ljus stråla i världen, för kyrkan reflekterar hans ljus så

som månen reflekterar solens," sade påven.

I sitt tal från påvepalatsets fönster i samband med midtdagsbönen angelus kort efter mässan sände påven en särskild hälsning till ortoxer och andra alla orientaliska kristna som firar jul enligt den julianska kalendern.

Påven påminde också om

hur en miljon ungdomar i augusti vallfärdade till Köln, i vars berömda domkyrka man vördar vad som enligt traditionen är kvarlevorna av de vise männen.

"På ett djupare plan var ungdomarnas vallfärd en vandring som leddes av ljuset från en stjärna, av ljuset från tron. I dag vill säga till hela kyr-

kan vad jag då sade till ungdomarna: 'Öppna ert hjärta för Gud, lät er överraskas av Kristus! Öppna er frihets port för hans barmhärtiga kärlek! Bär fram er glädje och sorg till honom och lät honom lysa upp ert sinne med sitt ljus och röra vid ert hjärta med sin nåd."

Under trettondagens mässa

sjöng en diakon på latin listan på det nya kyrkoårets viktiga datum. Bland annat förkunnade diakonen att katolska kyrkan i år firar påsk den 16 april – vilket räkar vara Benedikt XVI:s födelsedag.

KATT/Vatikanradion

Taizé-yhteisön suurtaapahtuma Milanossa

Ensimmäinen vuodenvaihte ilman veli Rogeria

Kymmenettuhannelt nuoret aikuiset ympäri Eurooppaa ja eri puolilta maailmaa kokoontuivat vuodenvaihteen alla Milanoon, jossa järjestettiin vuoden 2005 päättävä Taizé-yhteisön suurtaapahtuma "Luottamuksen pyhiinvaellus".

Tapahtuma oli ensimmäisen ilman yhteisön perustajaa, veli Rogerin, jonka häiriintynyt nainen surmasi viime vuonna. Taizé-yhteisön uudeksi johtajaksi nousi tuolloin katolinen veli Alois, joka päivittäisissä mietiskelyissään nosti esille muun muassa koko Taizé-yhteisön yhden keskeisistä tavoitteista: kristittyjen ykseyden.

Mietiskelyssään 30.12. veli Alois totesi näin: "Veli Rogerille, polttava tarve sovintoon kristittyjen kesken ei ollut vain mietiskelyn kohde; se oli jotakin itsestään selvää. Hänelle kaikkein eniten merkitti se, että eletään itse evankeliumin mukaan ja viedään sitä

toisille. Erossa oleminen on järjetöntä."

"Jo nuorena veli Roger kysyi itseltään: Kuinka kristityt voivat puhua rakastavasta Jumalasta ja silti pysyä hajaantuneina? Kuinka he joskus voivat käyttää niin paljon energiaa vain oikeuttaakseen eronsa?"

"Yhteyttä kristittyjen kesken on etsittävä väsymättä. Mikäli tämä etsintä tarkoittaa vain istumista pöydän ääressä ja keskustelemista, olennainen osa puuttuisi. Mutta mikä sitten on olennaista?"

"Olennaista on kääntynyt yhdessä Kristuksen puoleen, joka on aina elävä, aina läsnä. Juuri sitä me teemme, kun me rukoilemme yhdessä, myös täällä Milanossa. Kääntymistä yhdessä Kristuksen puoleen, hänen läsnäolonsa kokemista: me voimme aina tehdä näin, silloinkin, kun pysymme hiljaa."

KATT/www.taize.fr

Piispainkokoukselta paimenkirje perheistä

Pohjoismaiden piispainkokous julkisti vuodenvaihteessa uuden paimenkirjeen "Elämän rakastaminen", joka käsittelee avioliittoa ja perhettä kristillisen ihmiskäsityksen näkökulmasta. Teeman käsittely on viime vuosina noussut yhä tarpeellisemmaksi lukuisien perinteistä perhekäsitystä vaarantavien ja avioliiton pyhyyttä heikentävien käsitysten yleistyessä.

Paimenkirje jakaantuu seitsemään lukuun, joissa kä-

sittellään kristillistä ihmiskuvaa, avioliiton sakramenttia, avioliittoa perheen perustana sekä kristillisen perheen haasteita nyky-yhteiskunnassa. Lopuksi paimenkirjeessä pohdittakseen kirkon tehtävää perheen tukena.

Tässä lehdessä on Tukholman piispan kommentteja paimenkirjeen johdosta s. 7. Paimenkirje ilmestyy lähipäivinä myös suomeksi.

KATT

Pastoraalityössä 26 uhria vuonna 2005

Kansojen evankelioimisen kongregatio on jälleen julkaissut tiedot viime vuonna lähetystyössä väkivaltaisesti menehtyneistä uskovista. Vuoden 2005 aikana uhrien lukumäärä nousi 26:een. Luku on huomattavasti suurempi kuin vuotta aikaisemmin, jolloin tietoon tuli vain 15 kuolemantapausta.

Kongregation mukaan uhreiksi ei lasketa enää pelkkiä sääntökuntaveljiä tai -sisiä, jotka tekevät perinteistä lähetystyötä, vaan myös muita kirkon työntekijöitä, jotka ovat menettäneet elämänsä

todistaessaan uskostaan. He ovat todellisia tämän päivän marttyyreita.

Uhrien joukossa on yksi piispa, 20 pappia, 2 sääntökuntaveljeä, 2 sääntökuntasiarta sekä yksi maallikko. Eniten uhreja tuli Latinalaisessa Amerikassa: kärjessä oli Kolumbia viidellä uhrillaan. Seuraavaksi synkin oli Afrikan tilasto.

Tilastoihin ovat päässeet myös Belgia ja Venäjä, joista kummassakin yksi pappi sai surmansa.

KATT/Zenit

Vatikanen respekterar domstolsbeslut om Ali Agca

En turkisk domstol beslöt 8 januari att Ali Agca, mannen som sköt påven Johannes Paulus II på Petersplatsen i Rom 1981, skall frigas från fängelset i Istanbul, där han suttit sedan 2000, enligt den turkiska nyhetsbyrån Anatolia.

"Heliga stolen respekterar domstolens beslut i vad som är en rent juridisk fråga", sade Vatikanens presstalesman Joaquín Navarro-Valls på söndagen. Han betonade att Vatikanen nåtts av nyheten genom nyhetsbyråerna som alla andra.

Ali Agca, som idag är 46 år och turkisk medborgare, satt i italienskt fängelse i 19 år efter det misslyckade mordförsöket

på påven på Petersplatsen 13 maj 1981. När han utlämnades till Turkiet år 2000 dömdes han till tio års fängelse för mordet på den turkiske journalisten Abdi Ipekci år 1979. Agca hade redan avtjänat några månader av ett fängelsestraff för detta mord när han rymde och dök upp igen i Rom 1981. På grund av olika förändringar i turkisk lagstiftning har domen ändrats flera gånger de senaste åren. Beslutet att släppa Agca fri hänger ihop med att han redan avtjänat en del av det gamla fängelsestraffet för många år sedan.

KATT/Vatikanradion

ADVENTTITAIDETTA. Pyhän Olavin seurakunnan kirkkoheran, isä **Zdzislaw Huberin** SCJ harrastuksiin kuuluvat erinäköiset käden työt. Tässä kuvassa nähdään seurakunnan uusi adventtiseppelä, jossa "meidän kanssamme ovat profeetta Jesaja, viimeinen profeetta Johannes Kastaja sekä Joosef ja Maria. He ohjaavat meitä siihen suuren tapahtumaan, joka on Jumalan tulo maahan sekä luvattu ja toivottu pelastus."

Neokatekumenaalisen tien liturgiaan tarkistuksia

Vatikaanin liturgia- ja sakramenttijärjestyksen kongregaation prefektin, kardinaali **Francis Arinzen** joulukuun lopussa allekirjoittamassa kirjeessä on annettu paavi **Benedictus XVI:n** laatimat ohjeet neokatekumenaalisen tien omista liturgioista käyttämien tapojen soveltamiseksi roomalaisen riihtuiksi yleisiä liturgisia ohjeita vastaaviksi.

Ohjekirjeessä kiinnitettiin huomiota muun muassa tapaan, jolla pyhä kommuunio otetaan vastaan. Sen muuttamiseksi Roomalaisen messukirjan sääntöjen mukaisesti neokatekumenaalisen tien yhteisöt saivat korkeintaan kahden vuoden siirtymäajan. Kirjeessä painotettiin myös niidenkin kuin II eukaristisen rukouksen käyttämisen tärkeyttä ja yhteisöjen jäsenten osallistumista seurakuntien sunnuntai messuihin, minkä olisi hyvä tapahtua vähintään kerran kuussa.

Yhteisölle jäi erivapaus kuitenkin esimerkiksi rauhantervehdyksen vaihtamiseen jo ennen offertoriumia.

KATT/Zenit

Nimityksiä

Helsingin piispa **Józef Wróbel** SCJ on tehnyt seuraavat nimitykset:

- isä **Rafal Cernia** SCJ Tampereen Pyhän Ristin seurakunnan kappalaiseksi;
- isä **Orlando Aguilar Tobón** Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan kappalaiseksi; ja
- isä **Robert Galla** SCJ Jyväskylän Pyhän Olavin seurakunnan kappalaiseksi.

KATT

Pyhä Henrik, rukoile puolestamme

O vita commendabilis
o mors desiderabilis
propter quae venerabilis
hic pontifex fit similes
in Gloria sanctorum.
Commenda nos amabilis
pater et honorabilis
martyr regi caelorum.

Oi suositeltava elämä,
oi toivottava kuolema,
jonka tähden tämä kunnioitettu
esipaimen tuli
pyhien kaltaiseksi kirkkaudessa.
Suosittele meitä rakastettu isä
ja kunnianarvoisa marttyyri
taivasten kuninkaalle.

Responsorium pyhän Henrikin juhlapäivän matutinumista, noin vuodelta 1290, kiertää pyhän Henrikin hauta-alttarin päällä olevan pronssisen kuvalevyn reunoja Nousiaisten kirkossa.

"Avaa mielesi silmät ja katso minua, ja sinä näet järjellisen luotuni arvokkuuden ja kauneuden. Mutta sen kauneuden lisäksi, jonka olen antanut sielulle luodessani hänet kuvakseni ja kaltaisekseni, katso noita, jotka on puettu rakkauden vihkipukuun ja joita koristavat monet tosi hyveet. He ovat yhdistyneet minuun rakkauden kautta. Niinpä jos kysyisit minulta, keitä he ovat, minä vastaisin", sanoi lempeä Sana, "että he ovat toinen minä, sillä he ovat kadottaneet ja hukanneet oman tahtonsa ja pukeutuneet minuun ja yhdistäneet itsensä minuun ja muokanneet itsensä minun mukaisikseni."

Pyhän Katariina Sienalaisen "Dialogista"

Lyckan

Lyckan är icke vad vi drömmer om
lyckan är icke natten, den vi minnas
lyckan är icke i vår längtans säng.

Lyckan är något, som vi aldrig velat
lyckan är något, som vi svårt förstå
lyckan är korset, som blev rest för alla.

Edith Södergran

Sunnuntait ja juhlapyhät

15.1. KIRKKOVUODEN 2. SUNNUNTAI (II)
1L 1 Sam. 3: 3b-10, 19
Ps. 40: 2+4ab, 7-8a, 8b-9, 10. Ks 8b+9a
2L 1 Kor. 6: 13c-15a, 17-20
Ev. Joh. 1: 35-42

19.1. to PYHÄ HENRIK, PIISPA JA MARTTYYRI, HIIPPAKUNNAN JA KOKO SUOMEN SUOJELIJA, juhlapyhä
1L Siir. 45: 12-20, 4-5
Ps. 126: 1-2ab, 2cd-3, 4-5, 6. Ks 6
2L 2 Kor. 5: 14-20
Ev. Joh. 4: 34-39
tai
1L Viis. 3: 1-9
Ps. 124: 2-3a, 3b-5, 7b-8. Ks 7a
2L Room. 8: 31b-39
Ev. Matt. 10: 28-33

22.1. KIRKKOVUODEN 3. SUNNUNTAI (III)
1L Joona 3: 1-5, 10
Ps. 25: 4-5ab, 6+7bc, 8-9. Ks 4a
2L 1 Kor. 7: 29-31
Ev. Mark. 1: 14-20

29.1. KIRKKOVUODEN 4. SUNNUNTAI (IV)
1L 5 Moos. 18: 15-20
Ps. 95: 1-2, 6-7c, 7d-9. Ks 7d-8a
2L 1 Kor. 7: 32-35
Ev. Mark. 1: 21-28

5.2. KIRKKOVUODEN 5. SUNNUNTAI (I)
1L Job 7: 1-4, 6-7
Ps. 147: 1-2, 3-4, 5-6. Ks vrt. 3a
2L 1 Kor. 9: 16-19, 22-23
Ev. Mark. 1: 29-39

Rukouksen apostolaatti

Me rukoilemme ...

Tammikuu

Että ponnistelut kristittyjen täyden ykseyden puolesta loisivat sovinnon ja rauhan kaikkien kansojen kesken.

Että kristityt osaisivat toivottaa maahanmuuttajat tervetulleiksi kunnioittaen ja rakastaen ja tunnistaa heissä Jumalan kuvan.

Helmikuu

Että kansainvälinen yhteisö tulisi entistä tietoisemmaksi tarpeesta saada ihmis-kauppa loppumaan.

Että lähetysmaiden maallikot haluaisivat palvella omaa maataan entistä enemmän myös poliittisessa elämässä ja yhteiskunnassa.

Böne-apostolatet

Vi ber ...

Januari

Att ansträngningarna att åstadkomma Kristenhetens fulla gemenskap må leda till försoning och fred bland alla folk på jorden.

Att de kristna må veta hur de skall välkomna invandrare på ett respektfullt och medmänskligt sätt, genom att se varje människa som Guds avbild.

Februari

Att den internationella gemenskapen må bli än mer medveten om den akuta uppgiften att få ett slut på handeln med människor.

Att de troende lekmännen i missionsländerna må inse behovet av att tjäna sitt eget land med stort engagemang, såväl i politiken som i samhället i övrigt.

Den helige Benedikt Biscop

Benedikt Biscop, en förmögen man av god familj, levde i Northumbrien i England på 600-talet. Han var aldrig en biskop utan Biscop var hans familjenamn.

Han var ända från sin ungdom en from man. Vid 25 års ålder gjorde han en resa till Rom. Han blev så gripen av allt som han såg, att han vid sin hemkomst helt koncentrerade sig på Bibelstudier och andliga övningar. Denna resa var början till en lång serie Romaresor. Vid följande resa återvände han ej direkt utan för till det berömda klostret Lerins på en liten ö utanför franska kusten. Där bad han om inträde, blev munk och levde där två år enligt den stränga ordensregeln. Sedan drogs Benedikt igen av sin längtan till Rom. Men när han anlände dit höll nyvigda ärkebiskopen Theodore på att starta till Canterbury och påven såg det som en gåva av Gud att få en så gud och kunnig ledsagare åt ärkebiskopen. Han ål-

de Benedikt ansvaret för Theodore och hans följe och att vara ärkebiskopens guide och tolk. Vid ankomsten utnämde Theodore Benedikt till abbot för katedralklostret och där stannade han två år.

Sedan för han igen till Rom för att fördjupa sina kunskaper i klosterlivets teori och praktik. Han skaffade sig även där ett fint bibliotek - det var dyrt på den tiden - samt många relikier och heliga bilder. När han med allt detta bagage återvände till Northumbrien och berättade om sina erfarenheter för den lokala kungen, skänkte denne honom mark för ett kloster vid floden Wears mynning. Detta grundade Benedikt år 674 och orten fick därefter namnet Monkwearmouth. När kyrkbygget skulle påbörjas för Benedikt över till Frankrike för att få erfarna murare samt glasmästare till bygget.

Klostrets verksamhet visade sig vara så välsignelserik att kungen efter knappa tio år gav Benedikt mark för ännu ett kloster. Detta byggdes 685 vid floden Tyne, 6 miles från det första. Det förstavar invigt till Petrus och det andra till Paulus, De betraktades som en helhet och Benedikt behöll högsta ledningen av dem båda även om han tillsatte en prior i vardera klostret. Det var av nöden på grund av hans många, långa resor. Man flög ju ej utan red eller seglade och det tog tid. Det var i Benedikts kloster som det kända helgonet Beda Venerabilis växte upp och verkade, först i St. Peter och när St. Paul grundats i det.

Vid sin sista resa till Rom, antagligen i slutet av 670-talet, återkom han igen med böcker, tavlor och relikier men därtill med abbot Johannes från St. Martin i Rom. Denne var ledande kantor i St. Peters kyrkan i Rom och kom nu på påvens uppmaning till England för att lära de engelska munkarna den gregorianska sångens alla finesser. Han undervisade inte bara i St. Benedikts kloster utan tog elever från olika håll och besökte också flera kloster för att sprida sitt kunnande.

Alla dessa uppgifter om inköp av olika slag, om sånglärare från Rom, utländska murare och glasmästare m.m. visar huru Benedikts stora kärlek till Gud fick honom koncentrera sig på allting som kunde bidra till att ära Gud. Det finns också en anekdot som visar det samma: I mitten av 680-talet drabbades klostret av en våldsam epidemi som tvingade alla invånarna med undantag för abboten och en 12 åring elev (Beda?) i säng. De var de enda som kunde sköta klostrets viktiga uppgift, korbönen. Abboten beslöt helt förnuftigt att det var skäl att förenkla uppgiften och lämna bort alla de långa antifoner som hade en invecklad melodi. På det sättet sjöng de en vecka, men då sade abboten: "Jag står inte ut med detta stympade sätt. Vi försöker klara det hela." Gossen var helhjärtat med på saken och så sjöng de på tu man hand hela officiet tills de andra tillfrisknade och kunde delta. Korbönen eller officiet består av

Bild 1. St. Peters kyrka i Monkwearmouth, grundad 674. Västtornet är ursprungligt.

Bild 2. St. Pauls kyrka och klosterreiner i Jarrow, grundad 685. Delar av kyrkan ursprungliga.

Matutin och Laudes på natten, Prima, Tertia, Sexta och Nona på morgonen och förmiddagen, Vesper på eftermiddagen och Kompletoriet på kvällen. Intet litet beting för två personer.

Omkring år 686 drabbades Benedikt av en förlamning i båda benen. Tre år fick han lida av den, en stor del av tiden sängliggande. Alla hans krafter var nedsatta. Han hade

ej mera tillräcklig röststyrka för att delta i korbönen. Därför fick några munkar vid alla de kanoniska bönetimmar komma till hans cell och sjunga den för honom medan han så gott det gick förenade sitt hjärta och sin svaga röst med deras bön.

Han dog den 12. januari 690.

Märta Aminoff

Seniorit

Vuoden ensimmäinen messu tiistaina 17.1.06 klo 14.00. Messun jälkeen muisteleminen menneitä aikoja seurakuntasalissa isä Frans Vossin SCJ kanssa. Tervetuloa!

Knowing God Open study circle in English

A collective reading of St Thomas Aquinas' masterpiece, Summa Theologiae.

Encounters led by Fr Antoine Lévy OP, DD, twice a month, Saturdays at 14.00 p.m. Next: January 28th at the Studium Catholicum.

WELCOME!

Studium Catholicum, Ritarikatu 3 A 4, 00170 Helsinki.
Tel: 09- 612 06 711, e-mail: kirjasto@studium.fi.

**NYHET: Märta Aminoffs
helgonberättelser i 350 sidor.
Samlingen har just kommit ut.**

**Märta Aminoff:
Guds vänner
Helgonberättelser**

**Specialpris* med porto: 17 eur.
Katolsk informationstjänst,
info@catholic.fi, 09-6129470, eller
www.catholic.fi > kirjamynti.**

* Erbjudandet gäller t.o.m. 31. januari 2006.

Som man och kvinna skapade han dem (1 Mos 1:27)

Till den Heliga Familjens fest den 30 december 2005 publicerar de nordiska, katolska biskoparna ett herdabrev om äktenskap och familj "Att älska livet". I vår tid och miljö märker vi mer och mer att den klassiska kristna synen på dessa ting sätts i fråga, samtidigt som de flesta innerst inne längtar just efter ett harmoniskt äktenskap och familjeliv. Just nu förbereds en förändring av äktenskapsbalken i svensk lagstiftning. Förslaget är att göra den "könsneutral". En helt ny syn på människan håller på att ta form. Man går så långt att man hävdar att människans kön bara skulle vara en "social konstruktion". Man vill till synes göra om skapelsen. En revolution utan like håller på att genomföras. Därför vill biskoparna peka på det som både enligt naturen och uppenbarelsen är människans väg. Detta sker mot bakgrunden av flera aktuella frågor, som jag redan kommenterat: Svenska kyrkans kyrkomötes beslut att införa en välsignelseakt för samkönade par, instruktionen från Rom som förbjuder män med "djupt rotade tendenser" till homosexualitet att prästvigas, rättegången mot pastor Åke Green. För att komplettera och förtydliga dessa ställningstaganden gör jag här en mer övergripande - och lite torr - sammanställning.

1. Katolsk människosyn

Vi tror på en Gud som är en treenig kärleksgemenskap mellan Fadern och Sonen i den Helige Andes enhet. Vi tror att Gud har skapat människan till sin avbild, till man och kvinna. Vår gudslighet ligger i denna komplementaritet mellan mannen och kvinnan. Gud själv står över denna könsskillnad, men människan alltid är man eller kvinna. Vi har egentligen aldrig kunnat acceptera den tämligen moderna indelningen i homosexuella och heterosexuella (gay and straight). Det finns inte fyra kön utan bara två. Bara inom äktenskapet mellan en man och en kvinna hör det sexuella samlivet hemma, som alltid är öppet för att ta emot barn som en frukt av mannens och kvinnans ömsesidiga kärlek. Biologin bekräftar detta, och även om man med teknologisk hjälp kan manipulera naturen, kan vi inte komma ifrån att det behövs anlag från en man och en kvinna för att ett barn skall bli till. Kyrkan tar avstånd från alla former av manipulering av naturen som skiljer den sexuella samvaron från fortplantningen: provrörsbefruktning, sperma- och äggdonation, insemination, kloning eftersom "grunden för barnets existens inte länge är en handling där två personer ger sig åt varandra" (Katolska Kyrkans katekes 2377).

2. Homosexuella tendenser

Den som har "en djupt rotad tendens" till att attraheras av en person av samma kön är utsatt för en böjelse, som - objektivt sett har en felaktig inriktning (Katolska Kyrkans katekes 2358 - enligt den nya förändrade versionen) - och som man måste försöka övervinna, eftersom den strider mot Guds skapelseordning. Ingen är determinerad till att bli slav under sådana tendenser. Genom Guds frälsande nåd kan man befrias från dem helt eller lära sig att bemästra dem. Den som känner en sådan dragning får se på detta som en inbjudan att sträva efter en djupare kyskhets och till att "beslutsamt närma sig den kristna fullkomligheten" (Katolska Kyrkans katekes 2359).

3. Vem kan prästvigas?

I den latinska delen av Kyrkan vigs bara män som vill och kan leva i celibat till präster. Det är naturligtvis också helt avgörande att man bejakar det som den Katolska Kyrkan lär. I slutet av november publicerade Vatikanen en instruktion rörande möjligheten för män med homosexuella tendenser att vigas till präster. Den som har en "djupt rotad tendens" till att attraheras av en person av samma kön kan inte prästvigas. Men med Guds nåd kan ibland även en sådan tendens övervinnas och då kan en vigning bli möjlig. Andlig vägledning är som alltid mycket viktig och det faller på den andlige ledarens urskillningsförmåga att antingen avråda eller uppmuntra den presumtive prästkandidaten. I sista hand faller det alltid på biskopen att säga ja eller nej. Här måste också faktorer som andlig och psykologisk mognad vägas in.

4. Förfall i Kyrkan!

Med denna nya instruktion reagerar Kyrkan framför allt mot den ideologi (den s.k. gay-kulturen), ja, den heresi som smugit sin in i vissa seminarier och kloster som kan gå ända därhän till att mena att samkönade relationer inte strider mot celibatsförpliktelsen, som, hävdas det, bara skulle gälla i förhållandet till kvinnor. Enligt John Jay rapporten i USA var 80% av de fall av sexuella övergrepp som präster gjort sig skyldiga till riktade mot könsmogna ungdomar. En sådan subkultur har förstört flera seminarier och kan ibland vara svår att genomskåda. Därför måste, enligt instruktionen, detta förfallsfenomen i Kyrkan bemötas med stränga åtgärder.

5. Hur talar vi om detta?

När vi talar om detta måste vi komma ihåg att vår tids människor har svårt att göra den klassiska distinktionen mellan att "hata synden och älska syndaren". För många ligger också den egna identiteten mer i det man gör än i det man är. Då kan det bli ännu svårare att ta till sig detta budskap. Liksom alla andra människor har de som har homosexuella tendenser rätt att bemötas med kärlek. "Man skall ta emot dem med respekt, medlidande och finkänslighet" (Katolska Kyrkans katekes 2358). Det är i sanning ett konststycke att kunna förklara det som är Kyrkans syn på allt detta på ett sätt som kan förstås och tas emot, ja, väcka de berörda till omvändelse och nytt liv. Här behövs både Andens och all tänkbar mänsklig vishet! Ofta är det enskilda själavårdssamtal och biktstolen den bästa platsen för att hjälpa människor att ta till sig detta.

Det är mot bakgrunden av dessa frågor som de nordiska biskoparnas herdabrev om äktenskap och familj plötsligt får en brännande aktualitet. Tidigare har så gott som alla accepterat, att äktenskapet är en sak mellan en man och en kvinna och att en familj baserad på äktenskapet mellan en man och en kvinna är den normala samlevnadsformen. I vår tid och miljö, där stridsropet "död åt familjen" höjs, får det kristna budskapet om äktenskap och familj något profetiskt, ja, nästan revolutionärt över sig.

Stockholm 2005-12-29

+ Anders Arborelius OCD
Biskopen av Stockholm

Vakio-ohjelma

Helsinki

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik(at)catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu; su 9.45 missa latina (1. ja 3. su engl; 2. su ranska; 4. su esp; 5. su engl) 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja tai perhemessu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe, messu 18.00; ti, to messu 7.30. Ke 17.30 ruusukkorukous; pe 17.30 adoraatio. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria(at)catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

La 18.00 aattomessu, Su 10.00 päämessu suomeksi, kirkkokahvit; 11.30 messu (1. su ruotsiksi; 2. su englanniksi; 3. su suomeksi/vietnamiksi, 4. su englanniksi, 5. su saksaksi), kirkkokahvit; 18.00 iltamessu. Ma 13.30 messu; ti, to, pe 18.00 iltamessu; ke 7.30 aamumessu. Ti 17.30 ruusukkorukous. To ja kk 1. pe 18.30 adoraatio. Pe 17.40 vesper. Rippitilaisuus: ti ja la 17.30-18.00 tai sopimuksen mukaan.

Turku

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta(at)catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi.

Su 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi/Mass in English, ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Ti 19.00 kuukauden 1. miestenpiiri, kuukauden 2. teologinen opintopiiri, kuukauden 3. informaatiokurssi

Jyväskylä

Pyhän Olavin seurakunta

YYrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi(at)catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi.

Su 10.30 päämessu. Ke 18.00 iltamessu. Tiedot muiden arkipäivien messuista puhelimella ja kirkon ovelta. Rippitilaisuus sopimuksen mukaan. Messut Jyväskylän kirkossa yleensä/daily Masses in Finnish in generally: ma/Mon 18.00 (sisarten kappelissa/sister's Chapel), ti/Tue 7.00, ke/Wed 18.00, to/Thu 7.00, pe/Fri 7.00, la/Sat 8.00. Poikkeukset seurataa kirkon ilmoitustaululta (Check please schedule at the board of information or at the website: olavi.catholic.fi).

Tampere

Pyhän Ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti(at)catholic.fi. Kotisivu www.kolumbus.fi/risti.

Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 18.00 iltamessu/Mass in English. Ke 17.40 iltarukous, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi jokapäivä puolituntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. Matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista kirkon ilmoitustaululta.

Kouvola

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula(at)catholic.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. su) tai 18.00 (3. ja 4. su) päämessu kirkossa, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00, paaston aikana perjantaisin ristintien hartaus klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

Oulu

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Puh. ja fax 08-347834. Isä Paolon gsm 041-5731595. Sähköposti perhe(at)catholic.fi. Kotisivut perhe.catholic.fi

Su 11.00 päämessu. Ma, ti, ke, to, pe 17.00 iltamessu. Ke, la 19.30 neokatekume-naalyyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30 - 18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

Helsinki

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

- 14.1. la 9.45 uskonnonopetus ranskaksi (11.00 messu), 10.00-17.00 katekeettinen koulutuspäivä seurakuntasalissa, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
15.1. kirkkovuoden 2. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi, 16.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
17.1. ti 14.00 seniores: messu ja kokous
18.1. ke 17.30 Pyhän Henrikin 1. vesper (ekumeeninen tilaisuus)
21.1. la 10.00 lauantaikurssi englantilaisessa koulussa, 15.00-17.30 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
22.1. su Pyhän Henrikin juhla: 9.45 lat/esp, 11.00 päämessu, 12.30 messu venäjäksi, n. 14.10 ekumeeninen vaellus käy kirkossamme, 16.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu
23.1. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
28.1. la 9.45 uskonnonopetus ranskaksi (11.00 messu), 11.00-13.30 uskonnonopetus ensikommuniota varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
29.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
4.2. la 9.45 uskonnonopetus ranskaksi (11.00 messu), 15.00-17.30 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
5.2. su Herran temppeleintuominen (kynttilänpäivä): 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu italiaksi, 16.00 messu puolaksi, 18.00 iltamessu

----- Diaspora -----
Porvoo: 15.1. su 16.00 messu
Tikkurila: 22.1. su 16.00 messu

Pyhän Marian seurakunta

- 14.1. la 16.30 messu Riihimäellä, 18.00 aattomessu
15.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi/Mass in Finnish, 11.30 messu suomeksi ja vietnamiksi/Mass in Finnish and Vietnamese, 18.00 iltamessu
18.1.-25.1. ekumeeninen viikko
21.1. la 9.30 messu ruotsiksi, 10.00 lauantaikurssi suomeksi ja ruotsiksi Englantilaisessa koulussa, 10.00-14.00 opetus vahvistuksen sakramenttia varten seurakuntasalissa, 11.00 messu suomeksi, 18.00 aattomessu
22.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi/Mass in Finnish, 11.30 messu englanniksi/Mass in English, 18.00 iltamessu
28.1. la 10.00-14.00 opetus ensikommuniota varten, 18.00 aattomessu
29.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi/Mass in Finnish, 11.30 messu saksaksi/Mass in German, 18.00 iltamessu
4.2. la 18.00 aattomessu
5.2. su Herran temppeleintuominen (kynttilänpäivä): 10.00 messu suomeksi/Mass in Finnish, 11.30 messu ruotsiksi/Mass in Swedish, 18.00 iltamessu

----- Diaspora -----
Riihimäki: 14.1. la 16.30 messu Kappeli-kirkossa hautausmaan vieressä (Koivukatu 21)

Turku

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

- 14.1. la 9.30 katekeesi, 13.00 perhemessu
15.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
17.1. ti 19.00 informaatiokurssi
22.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
28.1. la 10.00 messu Ahvenanmaalla
29.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 10.30 päämessu
4.2. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu
5.2. su Herran temppeleintuominen (kynttilänpäivä): 10.30 päämessu, 18.30

Mass in English

----- Diaspora -----
Ahvenanmaa: 28.1. la 10.00

Jyväskylä

Pyhän Olavin seurakunta

- 13.1. pe 18.00 messu Kiteellä
14.1. la 9.45 uskonnonopetus Joensuussa, 11.00 Messu Joensuussa, 16.00 Messu Varkaudessa, 18.00 Mass in English (Jyväskylä)
15.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 16.00 Messu Mikkelissä
18.1. ke 18.00 ekumeeninen vesper, vesperin jälkeen ekumeeninen ilta
19.1. to Pyhä Henrik, piispa ja marttyyri, hiippakunnan ja koko Suomen suojelija, juhlapyhä: 7.00 messu, 14.00 senioreiden kokous
21.1. la 9.00 lauantaikurssi, 12.15 messu, 18.00 Mass in English (Jyväskylä)
22.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.30 päämessu
28.1. la 9.45 uskonnonopetus Savonlinnassa, 11.00 Messu Savonlinnassa, 18.00 Mass in English (Jyväskylä)
29.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 16.00 messu Kuopiossa
2.2. to Herran temppeleintuominen (kynttilänpäivä, juhla: 18.00 päämessu
4.2. la 18.00 Mass in English (Jyväskylä)
5.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 9.45 ruusukopiirin ruusukkorukous, 10.30 päämessu

----- Diaspora -----
Kitee (Ev.lut. kirkko, Savikontie 5): 13.1. pe 18.00
Joensuu (Ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): 14.1. la 9.45 uskonnonopetus, 11.00 messu
Varkaus (Ort. kirkko Taipaleentie 26): 14.1. la 16.00 messu
Mikkeli (Ev.lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20): 15.1. su 16.00 messu
Savonlinna (Ort. rukoushuone, Erkonkatu 11): 28.1. la 9.45 uskonnonopetus, 11.00 messu
Kuopio (Ort. tuomiokirkon srk-Sali, Snellmaninkatu 8): 29.1. su 16.00 messu

Lasten uskonnonopetus: 14.1. la 9.45 Joensuussa, 28.1. la 9.45 Savonlinnassa, lauantaikurssi Jyväskylässä 21.1. la 9.00

Seniorit: to 19.1. klo 14.00 kokous

Pyhän Olavin kirkossa lauantaisin klo 18.00 ovat toistaiseksi messut englannin kielellä. / At St Olaf's Church we have (for the moment) Masses in English on Saturdays at 18.00

Tampere

Pyhän Ristin seurakunta

- 14.1. la 9.30 katekeesi, 14.00 perhemessu ja perhejuhla
15.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu puolaksi, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
19.1. to Pyhän Henrikin juhlapyhä: 18.00 juhlamessu
22.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 ekumeeninen iltahartaus, 19.00 messu englanniksi/Mass in English
29.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
2.2. to Herran temppeleintuominen (kynttilänpäivä): 18.00 juhlamessu
5.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

----- Diaspora -----
Hämeenlinna (Matti Alangon katu 11): 5.2. klo 15.00
Kristiinankaupunki: Pyydä lisätietoja kirkkoherralta
Kurikka (pyydä lisätietoja kirkkoherralta): la 21.1, la 4.2 klo 18.30

Lapua (pyydä lisätietoja kirkkoherralta): la 21.1. la 4.2. klo 9.00
 Pietarsaari (Kappelitie 5): la 21.1. la 4.2. klo 12.00
 Vaasa (Koulukatu 45): la 21.1. la 4.2. klo 16.00

Kouvola

Pyhän Ursulan seurakunta

14.1. la 13.00 perhemessu
 15.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 11.00 messu
 19.1. to Pyhän Henrikin juhla: 18.00 iltamessu
 22.1. su 15.00 ekumeeninen rukousilta Keskuskirkossa, kirkkovuoden 3. sunnuntai: 18.00 messu
 26.1. to Pyhät Timoteus ja Titus, muistopäivä: 18.00 iltamessu
 29.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 18.00 messu
 2.2. to 18.00 iltamessu
 3.2. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 messu ja adoraatio
 5.2. su Herran temppelellintuominen: 11.00 kyntilänpäivän juhlamessu

----- Diaspora -----
 Hamina: su 29.1. klo 11.00 (Ev.lut srk-keskuksessa, Mannerheimintie 12)
 Lahti: la 4.2. klo 16.00 (Ort. kirkon srk-salissa)
 Lappeenranta: su 15.1. klo 12.00 (Ort. kirkossa)

Uskonnonopetus:
 Lahti: la 4.2. klo 14-16 (Ort. kirkon tiloissa)
 Kouvola: la 14.1. klo 11-13 ja messu klo 13.00

Oulu

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

15.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.00 päämessu, 17.00 messu Torniossa
 20.1. pe 17.00 Pyhän Sakramentin palvonta, 17.30 messu
 21.1. la 11.00 uskonnonopetus koululaisille
 22.1. su Kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.00 päämessu, 18.00 ekumeeninen sanan jumalanpalvelus Oulun ev.-lut. tuomiokirkossa
 27.1. pe 17.00 Pyhän Sakramentin palvonta, 17.30 messu
 28.1. la 11.00 uskonnonopetus koululaisille
 29.1. su Kirkkovuoden 4. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.00 päämessu, 17.00 messu Raahessa
 3.2. pe 17.00 Pyhän Sakramentin palvonta, 17.30 messu
 4.2. la 11.00 uskonnonopetus koululaisille
 5.2. su Herran temppelellintuominen (kyntilänpäivä): 10.00 Mass in English, 11.00 päämessu, 17.00 messu Torniossa

----- Diaspora -----
 Torniossa: 15.1. 05.2. su 17.00
 Raahessa: 29.1. su 17.00

TOIMISTOT

Katekeettinen keskus

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. (09) 2416095, fax (09) 5885157. Sähköposti katekeesi@catholic.fi, kotisivu www.katekeettinenkeskus.fi

Katolinen tiedotuskeskus

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-61294770. Sähköposti info@catholic.fi, kotisivu www.catholic.fi

KESKUKSET

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-335793, fax 019-335892.

Tapahtuu keväällä:

7.-9.4. Isä Frans Voss SCJ ohjaa retetin, jonka aiheena on "Johdattelua hiljaiselle viikolle". Hinta 90 euroa (omat liina-vaatteet). Ilmoittautumiset ja lisätietoja: Stella Maris, puh. 019-335793.
 5.-7.5. "Kutsuttu - lähetetty". Viikonlopuseminaari, jonka aikana syvennytään Raamatun, alustusten, yhteisten rukoushetkien ja keskustelujen avulla kutsumukseen. Mikä onkaan paikkani ihmisenä, kristittyinä, perheessä, seurakunnassa, kirkossa? Jos tahdot syventyä aiheeseen yhdessä toisten kanssa, ota yhteyttä: Jeesuksen pikkusisar Leila, Opiskelijankatu 21 G 148, 33720 Tampere, puh. 03-3182169.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Email: kirjasto@studium.fi

Kirjasto on avoina tiistaisin ja torstaisin klo 10-16 sekä keskiviikkoisin klo 10-18.

Kappelissa vietetään messua 16.1. alkaen tavallisesti maanantaina, perjantaina ja lauantaina klo 12.00. Muutoksista ja erilaisista tapahtumista pyritään ilmoittamaan Fideksessä.

Suomen Caritas

Maneeskatu 2A, 00170 Helsinki. Puh 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti info@caritas.inet.fi. www.caritasfinland.fi

TAPAHTUMIA

Academicum Catholicum

Ohjelma keväällä 2006
 Verksamhetskalender för våren 2006

Ellei muuta mainita, kokous pidetään Studium Catholicumissa, Ritarik. 3 b A, Helsinki. Möteslokali (om eget annat anges): Studium Catholicum, Riddareg. 3 b A, Helsingfors.
 Tilaisuudet ovat avoimia kaikille. Öppet för alla.

AC:n hallitus tahtoo kiittää kaikkia toimintaa osallistuneita edellisestä vuodesta ja toivottaa sekä vanhat että uudet jäsenet ja toiminnastamme muuten kiinnostuneet mukaan uuteen kauteen, joka kulmineeruu AC:n 70-vuotijuhlaan 26.-27.8.2006.AC:s styrelse önskar tacka alla som deltagit i verksamheten under det gagna året. Samtidigt hälsas alla gamla, men också nya medlemmar eller allmänt intresserade, välkomna med i verksamheten under kommande säsong. Den kulminerar i AC:s 70-årsjubileum den 26.-27.8.2006.

Torstaina 19.1. Talvikki Mattila, teologian tohtori, puhuu aiheesta "Todellisuuden ja ihanteen puristuksessa: Naisten paikka Kirkon elämässä / Mellan verkligheten och idealen: ett föredrag på finska om kvinnans plats i Kyrkans liv."

Lauantaina 28.1. klo 12 Messu AC:n suojeluspyhimyksen Tuomas Akvinolaisen kunniaksi, selebrantina isä Antoine Lévy, OP, minkä jälkeen kahvitarjoilu. Klo 14 jatkuu opintopiiri, joka isä Antoine Lévy'n johdolla opiskelee Tuomas Akvinolaisen Summa Theologiae-teosta. / *Mässa med anledning av AC:s skyddspatron Thomas av Aquinos festdag, celebrant fader Antoine Lévy, OP. Efter mässan kaffeservering. Kl.14 fortsätter studiecirclen som under fader Antoine Lévy's ledning studerar Summa Theologiae.*

Torsdagen 16.2. kl. 18.30: Föredrag av Mikael Enckell, psykoanalytiker och författare: Antisemitismen i vår kultur/Antisemitism i kultuuriirissamme, esitelmä ruotsiksi.

Torstaina 16.3. klo 18.30: Archbishop Giovanni Tonucci, Apostolic Nuncio: On the diplomacy of the Holy See

Torstaina 20.4. klo 18.00 AC:n jäsenet kutsutaan vuosikokoukseen, jossa käsitellään sääntömääräiset asiat. Vuosikokouksen jälkeen n. klo 18.30 isä Antoine Lévy, OP puhuu aiheesta The interreligious dialogue and catholic theology. / *Torsdagen 7.4. kl.18.00 sammankallas AC:s medlemmar till årsmöte. På årsmötet behandlas stadgeenliga ärenden. Ca kl. 18.30 föredrag av fader Antoine Levy, OP: The interreligious dialogue and catholic theology.*

Toukokuussa teemme retken yhdessä P. Henrikin Seuran kanssa, tarkemmat tiedot julkistetaan myöhemmin. / *Maj gör vi en utflykt med St. Henriks sällskap. Programmet publiceras senare.*

26.-27.8. 70-vuotijuhla Töölön Torpassa: juhlaseminaari, käynti W. von Christiersonin haudalla, illallinen ja sunnuntaina juhlamessu p. Henrikin katedraalissa. Tarkempi ohjelma ilmoitetaan myöhemmin. / *70-års jubileum i Töölön Torppa: Festseminarium, besök vid W. von Christiersons grav, middag och på söndagen högmässa i St. Henriks katedral. Programmet publiceras senare.*

Catholic Students' Club

Welcome to the **Rosary and Holy Mass** (Latin/English) in St. Henry's Cathedral on the following Tuesday evenings at 18.00: *Dec. 20.* For students and young adults and anyone interested in the Catholic Faith: **starting January 24.**

Karmeliittamaallikot

Hiljainen rukous (klo 17.00-17.30) ja **vesper** (17.30-17.45) maanantaisin Pyhän Henrikin katedraalin sakramenttikappelissa. Tervetuloa!

Maallikkofransiskaanit OFS

Kuukausittainen kokouksemme on avoin kaikille kiinnostuneille, joilla on hyvä tahto. Kokouspaikka Pyhän Marian srk-sali, Mäntytie 2, 00270 HELSINKI. Päivä: keski- tai keskiviikko. Aika kello 17-19. Jokaisen kokouksen alussa on liturgisen vuoden mukainen fransiskaaninen hetkirukous ja info. Iltapäätty rukouksiin.

Vuoden 2006 ensimmäinen kokous on keskiviikkona 15.2. klo 17-19.

Maanantaiklubi

Maanantaiklubi kokoontuu Pyhän Marian seurakuntasalissa maanantaisin klo 14.00. Messu ennen kokoontumista klo 13.30. Kaikki ovat tervetulleita!

16.1. kevätkauden ohjelman suunnittelu
 23.1. Pirjo Hämeenniemi opastaa meitä koriste-enkeleiden teossa

Rakkauden lähetyssisarret

Adoraatio maanantaisin klo 18.00 ja pyhä messu perjantaisin klo 18.00. Tervetuloa! Kaarikuja 2 K 60, Kontula, Helsinki. Puh. 09-3403795.

Teresa ry

Rakkaat teresasiskot ja -veljet! Johtokunta toivottaa Teille kaikille hyvää alkanutta vuotta ja toivottaa samalla kaikki tervetulleiksi mukaan kevätkauden toimintaan.

Terestat kokoontuvat pääasiallisesti P. Marian seurakuntasalissa, Mäntytie 2, joka kuukauden 3. tiistai.

Iltapäätty messun vieton P. Marian kirkossa klo 18.00. Varsinainen kokous alkaa klo 18.30.

Jäsenmaksu (suuruus päätetään vuosikokouksessa) voit vaivattomimmin maksaa suoraan rahastonhoitajalle kokouksissa, tällöin ei synny pankkikuluja maksajalle eikä yhdistykselle. Toki voit maksaa myös pankin välityksellä, tili on 127130-82960, saajana Teresa ry.

OHJELMA KEVÄTKAUDELLA 2006

Tiistai 17.1. Kevätkauden avaus; Iris Rajamaa kertoo metodistien naistyöstä
 Tiistai 14.2. Vuosikokous ja vaalit

Teresa ry on Helsingin molempien katoisten seurakuntien yhteinen yhdistys. Toimimme pääkaupunkiseudulla Pyhän Henrikin ja Pyhän Marian seurakuntien karitatiivisen työn hyväksi järjestämällä myyjäisiä, joiden tuotosta luovutamme kirkkoherrojen annettavaksi avustuksia vanhusten, sairaiden ja lasten tarpeisiin, sekä tuemme nuorten toimintaa. Yhdistyksellä on myös tärkeä tehtävä katolisen identiteetin vahvistamisessa ja sen vuoksi esitelmä- ja keskusteluilat luovutetaan laajan osan toiminnastamme.

Seniorit

Vuoden ensimmäinen messu tiistaina 17.1.06 klo 14.00. Messun jälkeen muistelemme menneitä aikoja seurakuntasalissa isä Frans Vossin SCJ kanssa. Tervetuloa!

Verbi Dei sono Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions.

Yhteys/Contact: Markus Mäkelä 040-7178833.

Seurakuntien ja yhdistysten ilmoitukset **suoraanvan lehteen ajalle 3.2.-26.2.** on toimitettava viimeistään **20.1.** mieluiten sähköpostitse osoitteeseen

info@catholic.fi

Säilytä aina tärkeistä aineistosta kopio itselläsi!

Kirkon ja valtion erosta Ranskassa sata vuotta Séparation-lain aate- ja yhteiskuntahistoriallista taustaa

Tässä kolmiosaisessa sarjassa turkulainen Mika Keränen esittää historiallisen katsauksen kirkon ja valtion 100 vuotta sitten tapahtuneeseen eroon johtaneista syistä ja tämän eron toteutumisesta Ranskassa. Osa 1/3.

Aluksi

Ne jotka ovat viime aikoina seuranneet eurooppalaista keskustelua uskonnon ja maallisen esivallan välisistä suhteista, ovat ehkä panneet merkille, että erityisesti Ranska on suhtautunut poikkeuksellisen ynsäesti kaikkiin yrityksiin tuoda esiin uskonnollinen näkökulma julkisiksi miellettyillä areenoilla. Juuri Ranska oli ensimmäisenä vesittämässä Unionin perustuslaiksi aiottuun asiakirjaan suunniteltua mainintaa maanosamme oleellisesti kristillisestä perinnöstä. Presidentti Chirac perusteli Ranskan penseä kantaa maan omilla ”maallisuuden” (laïcité) traditiolla.

Tämän tradition eräänä huipeutena voidaan pitää lakia kirkon ja valtion täydellisestä erosta (loi de séparation), jonka hyväksymisestä Ranskan lainsäädäntöelimiin tulee tämän vuoden joulukuussa kuluneeksi sata vuotta. Voimaan laki astui vuoden 1906 alussa. Osana tätä prosessia purkautui myös Ranskan tasavallan ja Pyhän istuimen välinen valtiosopimus eli konkordatti, minkä seurauksena näiden kahden kansainvälispoliittisen toimijan väliset suhteet olivat vuosikautia täysin jäissä. Séparation-lain ydin ilmenee sen parissa ensimmäisessä artikkelissa:

Tasavalta takaa omantunnonvapauden ja vapaan uskonnonharjoituksen niille rajoituksineen, joista yleisen edun nimissä edempänä tarkemmin säädetään. [...] Tasavalta ei tunnusta mitään uskontoa eikä tue taloudellisesti mitään uskonnollista kulttia. [käännös kirjoittajan]

Vielä ytimekkäämmin asian ilmaisee Ranskan perustuslaki jonka mukaan Ranska on ”maallinen tasavalta” (République laïque). Nykynäkökulmasta nämä muotoilut eivät vaikuta erityisen vallankumouksellisilta.

Vuoden 1905 ero ei sinänsä ollut uutta, sillä ainakin pintapuolisesti tarkastellen samankaltainen tilanne oli ollut voimassa myös Yhdysvalloissa jo yli vuosisadan. Amerikkalainen valtiovoiman sekulaarisuuden periaate on kuitenkin jotain aivan muuta kuin ranskalaisen laïcité-ajattelu. Amerikkalaisessa mallissa on kyse julkisen vallan neutraliteetista suhteessa eri tunnustuskuntiin. Tämä on periaatteessa tilanne Ranskassakin. Uskonto ei amerikkalaisille kuitenkaan ole niin yksityinen asia ettei

esimerkiksi poliitikko tai korkea virkamies saisi tuoda julkisesti esiin omia uskonnollisia näkemyksiään. Jopa presidentti saa Yhdysvalloissa puhua Jumalasta, kuten viestimme. Sen sijaan Ranskan julkisessa elämässä Dieu on ruma sana, mikä on eräs séparation-lain näkyvimpiä käytännön seurauksia.

Käytännössä Ranskan séparation-laki siis on huomattavasti radikaalimpi kuin amerikkalainen edeltäjänsä tai ylipäätään mikään muu siihen saakka tunnettu kirkon ja valtion (tai kirkon ja maallisen esivallan) välisiä suhteita määrittävä julkisoikeudellinen akti. Vasta ateistisen Neuvostoliiton harjoittama avoimen sortava kirkkopolitiikka sai Ranskan séparation-lain näyttämään suhteellisen maltilliselta, olkoonkin että viimeksi mainittu oli myös Neuvostoliiton uskonnollisnäkökulmasta tärkeimpiä yksittäisiä esikuvia. Sittemmin radikaalia ranskalaista laïcité-mallia on nimeä myöten sovellettu mm. Meksikossa (laicidad) ja Turkissa (laiklik).

Ranskan séparation-lain radikaalius korostuu käytössä lähemmin tarkastelemaan sen syntyä johtaneita pitkän aikavälin mentaalihistoriallisia rakenteita, sillä laki oli johdonmukaista seurausta tasavaltalaisen Ranskan identiteettien eräissä mielessä sisänrakenneista julkiseen uskonnonharjoitukseen kohdistuvasta länsimaiden historiassa ainutlaatuisesta vihamielisyydestä.

Ranskan séparation-lain radikaalius nousee tietenkin lainsäätäjien ideologisista preferensseistä. Vuonna 1905 Ranskan parlamentin alahuonetta (Chambre des députés) hallitsi puolue nimeltä Parti radicale et radicale socialiste. Se johti arvomaailmansa suoraan Ranskan vallankumouksesta, vielä sen jyrkimmästä suuntauksesta eli jakobinismista, vaikka käytännössä 1900-luvun alun radikaalit olivat toki oppisiään selvästi maltillisempia. Yhtä kaikki, jakobinismien perintöön kuuluu oleellisena osana antiklerikalismi eli (katolisen) kirkon vastaisuus, ja siinä suhteessa vuosisadan vaihteen radikaalit olivat tinkimättömiä. Radikaali- ja laïcité-ajattelu oli myös toimeenpanovalta. Tuolloin istuvan hallituksen ohjelmassa kirkon vastainen taistelu ohitti tärkeysjärjestyksessä käytännössä kaikki muut tavoitteet.

Vuoden 1905 radikaalit siis vannoiivat Ranskan vallankumouksen nimeen. Mutta vallankumoukseen ei syntynyt tyhjää. Sen ihanteet nousivat valistuksena (les Lu-

mières) tunnetusta filosofisesta suuntauksesta, jolla oli käytännössä hallitseva asema Ranskan sivistyneistön piirissä lähes koko vallankumousta edeltävän vuosisadan. Täten nykyranskalaisen laïcité-politiikan juurten etsiminen on aloitettava 1700-luvulta.

Laïcité-politiikan juuret – Valistuksen ranskalainen tulkinta

”Ensin kaikki ajattelivat kuin Bossuet, mutta äkkiä kaikki alkoivat ajatella kuin Voltaire”. Näin on kuvattu sitä jyrkkää ja äkillistä murrosta, joka Ranskan ajattelevan eliitin piirissä tapahtui joskus 1700-luvun alkuvuosina. 1600–1700-luvun vaihteessa Ranska oli monessa suhteessa Euroopan johtava valtio. Uskonnollisesti ajattelun Ludvig XIV:n johtama Ranskan kuningaskunta oli syvästi kristillinen maa, lujasti katoliseen doktriiniin sitoutunut, olkoonkin että opin tulkinta oli tuolloin vahvan gallikaanisesti värittynyttä. Sekä gallikaanisen teologian että absoluuttisen monarkian huomattavampia puolesta puhujia oli Meaux’n piispa ja kuninkaan hovikappalainen Jacques-Bénigne Bossuet. Bossuet oli maltillinen gallikaani. Tämä merkitsi sitä, että hän hyväksyi paavin primaatin puhtaasti opillisissa kysymyksissä mutta oli valmis rajoittamaan tämän oikeuksia kuninkaan hyväksi tietyissä kirkollisissa nimitysasioissa.

Nykyään pidämme perustellusti gallikaanisia vähintäänkin arveluttavana katolisuuden tulkintana, sillä se antoi maallikelle esivallalle veto-oikeuden kirkon asioihin siinä määrin, että viimeksi mainitun autonomia saattoi kohtalokkaalla tavalla vaarantua. Sinänsä pidän gallikanismin valta-asemaa Ancien Régimen (so. vallankumousta edeltävässä) Ranskassa hyödyllisenä muistutuksena siitä, että Pyhän Istuimen ja Ranskan valtion väliset suhteet eivät olleet vailla ongelmia myöskään ennen vallankumousta. Katolilaisilla ei siis ole erityistä syytä ihailla sokeasti esivallankumouksellista Ranskaa.

Kaikesta huolimatta Ranskan kuningaskunta oli syvästi kristillinen maa eikä 1600- ja 1700-lukujen taitteessa mikään viitannut siihen suuntaan, että kansakunnan ajatteleva eliitti äkkiä kääntäisi kristinuskolle selkäänsä. Juuri näin kuitenkin tapahtui. Näin nopean ja perusteellisen luopumuksen syytä voidaan vain arvailla. Välittömistä syistä tärkein lienee uusien englan-

tilaisten valistusaatteiden rantautuminen maahan 1700-luvun alussa. Valistuksesta tuli nopeasti intellektuaalinen muoti-ilmiö ja sen oppeja levittävistä vapaa-ajattelijoiden (libre penseurs) liikkeestä eräänlainen oikein ajattelevien kerho, johon oli kuuluttava, jos halusi käyttää sivistyneestä.

Valistus on kaiken kaikkiaan liian heterogeeninen aatesuunta, jotta sitä voitaisiin tyhjentävästi käsitellä tässä yhteydessä, mutta muutamaa sen keskeistä piirrettä on lyhyesti sivuttava. Valistusfilosofoista monet uskoivat (tai ainakin olivat uskoviinaan) Jumalaa. Heidän Jumalansa oli kuitenkin deistisen uskonnonfilosofian mukainen persoonaton maailman luoja ja ylläpitäjä, joka ei piittänyt luoduistaan eikä kaivannut heiltä rukouksia tai palvontamenoja. Oma jumalasuhteen valistusfilosofit luonnehtivat termillä ”luonnollinen uskonto” (religion naturelle). ”Luonnollisesta uskonosta”, joka muun valistuksen tapaan oli peräisin 1600-luvun Englannista, teen tarkemmin selkoa edempänä.

Valistuksessa kokonaisuudessaan oli epäilemättä paljon hyvää ja kestävää myös kristinuskon näkökulmasta, eikä ole mitään syytä tuomita sitä totaalisesti. Kristillisen ihmiskäsityksen näkökulmasta huolestuttavinta ja pahaenteisintä valistuksessa oli liikkeen kritiikitön luottamus autonomiseen ihmisjärkeen ja sen kykyyn ratkaista kaikki ihmiskunnan ongelmat, kunhan taakse jääneiden pimeiden vuosisatojen ”taikauskosta” vain päästäisiin eroon. ”Taikauskon” puolestaan nähtiin ruumiillistuvan kristinuskossa yleisesti ja katolisessa kirkossa aivan erityisesti. Kirkko miellettiin edistyksen, so. sukupolvi sukupolvelta kumuloituvan inhimillisen osaamisen ja tiedon pahimmaksi taantumukseksi jarruksi.

Valistuksen uskonnottomuus?

Valistuksessa oli siis kiistattoman antikristillisiä ja varsinkin antiklerikaalisia eli kirkonvastaisia piirteitä. Mutta oliko kyseessä laajasti ymmärrettyä uskonnonvastainena kirkko ja kristinuskoa kohtaan, joka ilmeni esimerkiksi Voltairin kirkkoa vastaan suuntaamassa taisteluhuudossa ”Ecrasez l’infâme!” (”murskatkaa tuo kurja!”). Valis-

tä termillä irrreligion eli uskonnottomuus. Tocqueville etsii syitä tämän uskonnottomuuden nopeaan leviämiseen intellektuellien parissa 1700-luvulla. Hän torjui omana aikanaan yleistyneen käsityksen Ancien Régimen Ranskan kirkon erityisestä moraalista rap-

peutuneisuudesta, nähdäkseni hyvin perustein. Voimme vapaasti myöntää, että kirkko ajallisessa ulottuvuudessaan, Adamin lapsista koostuvana yhteisönä, on kaikkina aikoina ja kaikissa paikoissa ollut kautena siitä täydellisyydestä, jota Jumala laulmaltaan odottaa. Ei ole mitään syytä olettaa 1700-luvun Ranskan kirkonkaan olleen joka suhteessa vailla tahraa ja ryppeä. Mutta se ei myöskään ollut mitenkään erityisen rappeutunut. Tocquevillen mukaan Ranskassa esiintyi tähän aikaan jopa selvästi vähemmän kirkollisia väärinkäytöksiä kuin suurimmassa osassa muuta katolista Eurooppaa.

1700-luvun ranskalaisen katolisuuden silmiinpistävä ongelma todennäköisesti olikin eräänlainen uskonnollisen elämän yleinen laimeus ja keskinkertaisuus. Mutta tämänkaltaisten puutteiden ei luuli herättävän sellaista vihaa kirkkoa ja kristinuskoa kohtaan, joka ilmenee esimerkiksi Voltairin kirkkoa vastaan suuntaamassa taisteluhuudossa ”Ecrasez l’infâme!” (”murskatkaa tuo kurja!”). Valis-

tuksen jyrkimpien kannattajien kristinuskovihan selitystä kaipaava ongelma on siis sen tietty fanaattisuus ja leppymättömyys, jotka eivät ole missään suhteessa Ancien Régimen vuosien kirkon tai aikakauden maallisenkaan esivallan siinä kiistattomiin epätäydellisyysiin. Vihan juuret ovat ilmiselvästi jossakin muualla.

Ehkäpä valistuksen kirkko- ja kristinuskoviha sittenkin selittyy luontevoimain, jos lähdenne siitä, että Tocqueville jostain syystä jäi sokeaksi valistukseen itseensä sisältyvistä uskonnollisista aineksista; ehkäpä valistuksessa ei sittenkään

Valistus ei todellakaan yrittänyt asettaa kristinuskon tilalle mitään opillisesti selkeärajaisista uutta uskontoa kultteineen ja dogmeineen. Yllä mainittu ”luonnollinen uskonto” etäisine filosofien jumalinen oli siihen tarkoitukseen aivan liian abstrakti luomus. Mutta nykyään tiedämme, että uskonnollinen tunne saattaa esiintyä monenlaisissa valepuvuissa. Esimerkiksi 1900-luvun marxismi-leninismi oli ilmiselvä kvasiuskonto. Vastaavia piirteitä oli myös 1700-luvun valistuksen fanaattisimmissa kannattajissa. Tämän ”uskonnon” seuraajat olivat useimmiten keskenään erimielisiä positiivista uskonnokappaleista, sikäli kuin sellaisista voi ylipäätään puhua. Se mikä heitä yhdisti, oli tuo Tocquevillen kuvaama viha kristinuskoa ja erityisesti kirkkoa kohtaan. Vihaa kylvettiin vuosikymmeniä käytännöllisesti katsoen kenenkään estämättä ja vihan verinen sato korjattiin Ranskan vallankumouksessa.

Ranskan vallankumous ja sen uskontopoliittiset seuraukset – ”kaksi Ranskaa”

Vallankumouksen maltillisissa alkuvaiheissa vuonna 1789 nähtiin hetken aikaa olevan kyse pelkästä kuningaskunnan kroonisen kassakriisin ja useiden perättäisten katovuosien aiheuttamien talonpoikaislevottomuuksien laukaisemasta valtiollisesta reformista ilman sen syvällisempiä ideologisia tai uskonnollisia konnotaatioita.

Ranskan aikansa elänyttä säätykorporaatioihin nojaavaa valtiopäiväjärjestelmää modernisoitiin rohkeasti. Myös kuningas menetti absoluuttisen valtansa mutta ei vielä kruunuunsa, saati päättään.

Ensi alkuun myös kirkon ja uuden vallan välinen sovinnollinen suhde näytti täysin mahdolliselta ja vallankumouksen maltillisimmilla ideoilla oli monen pappissäädyn jäsenenkin tuki. Kaikista vallankumouksista tutun kaavan mukaan valta kuitenkin valui nopeasti sellaisten radikaalien käsiin, joille ei riittänyt mikään sen vähempi kuin kaiken vanhan hävittäminen kerta kaikkiaan.

Kirkon kannalta merkit alkoi vaikuttaa todella pahaenteisiltä viimeistään siinä vaiheessa kun papistolta alettiin vaatia uskollisuuden valaa uudelle hallinnolle, tarkemmin sanottuna Constituti-on civile de clergé -nimiselle asetukseksi, joka olisi tehnyt papeista vallankumouksellisen Ranskan virkamiehiä muiden joukossa. Valanvannominen merkitsi asiallisesti sanoutumista irti Pyhän Istuimen auktoriteetista. Jorkut taipuivat, osa väkivallan pelosta mutta osa

valitettavasti myös aidosta vakauksesta. Muistettakoon, että gallikanismin traditiot olivat Ranskan papiston tietyissä osissa vahvat, ja vallankumouksellinnolle uskollisen kirkon saattoi hyvin nähdä vanhojen gallikaanisten ideoiden loogisena täyttymyksenä. Vannomasta kieltäytyviä pappeja (réfractaires) siedettiin jonkin aikaa, mutta ennen pitkää heitä, samoin kuin heidän lukuisia maallikkokannattajiaan, kohtasi verinen vaino ja Pyhälle Istuimelle uskollinen kirkko joutui maan alle. Erityisesti länsiranskalaisissa Bretagne ja Vendéen maakunnissa elettiin käytännössä sisällissotaa muistuttavissa oloissa; täällä lukemattomia kirkolle ja lailliselle hallitsijalle uskollisia pappeja ja heitä tukevia talonpoikia murhattiin raa’asti.

Vallankumouksellisuuden yritys luoda kristillinen kirkko, joka olisi uskollinen sille ja yksin sille, toistui myöhemmin lähes sellaisenaan Venäjän bolševikkien irvokkaassa ”elävä kirkko” -projektissa. Vastaavia piirteitä voi helposti havaita myös Saksan kansallissosialistien oman asiansa tueksi organisoimassa ”saksalaisten kristittyjen” liikkeessä, joka jakoi ko. maan protestantteja natsivallan vuosiin.

Vallankumouksen kaikkein radikaaleimmassa ja julmimmassa vaiheessa vuosina 1792–94 nähtiin sitten valistuksen ideoista nousevan vallankumouksen ja kristinuskon vastakohtaisuus syvimmillään; jakobiinien (eli Ranskan ”bolševikkien”) tarkoituksiin ei enää riittänyt edes heille uskollisuutta vannonut kirkkokaan vaan kristinuskon haluttiin tuhota totaalisesti, kuten hieman aiemmin oli tuhottu monarkian ja sääty-yhteiskunnan rippeet. Tämä déchristianisation-kampanja ilmeni mm. papiston ja uskovien massamurhina sekä kirkkojen hävittämisenä, mutta myös luopumisenä kristillisistä etunimistä ja kristillisestä ajanlaskusta; taulu yritettiin pyyhkiä puhtaaksi kerta kaikkiaan ja aloittaa nollasta hieman 1970-luvun Kambodžan punaisten Khmerien tapaan. Déchristianisation oli tavoitteiltaan puhtaasti ateistinen kampanja, jonka käyttövoimana kuitenkin toimi kvasiuskonnollinen fanaattisuus. Jos Tocqueville olikin sokea varhaisempaan valistukseen sisällyville kvasiuskonnollisille elementeille, radikaalin vallankumouksellisuuden pohjimmiltaan uskonnollista luonnetta hän ei epäile:

[Vallankumous] harjoitti käännästyötä ja propagandaa. Täten se lopulta alkoi muistuttaa uskonnollista vallankumousta tavalla, joka herätti aikalaisissa suurta kauhua. Tai ehkä on pikemminkin niin, että siitä itsestään tuli eräässä mielessä uusi uskonto. Se oli kieltämättä epätäydellinen uskonto, uskonto ilman Jumalaa, kult-

tia ja tuonpuoleista elämää, mutta silti se, kuten islaminusko, täytti maanpiirin sotureillaan, apostoleillaan ja marttyyreillaan. [käännös kirjoittajan]

Yleisesti ottaen Tocquevillen huomio ”uuden uskonnon” papittomuudesta ja kultittomuudesta pitää paikkansa, mutta lyhyeksi jääneen jakobiinivallan huippuhetkinä 1793 yritettiin luoda myös aidosti antikristillinen kultti, etten sanoisi antikirkko. Tämä siksi, että edes kaikki jakobiinit eivät olleet vakuuttuneita radikaaleimman déchristianisation-politiikan mielekkyydestä. Jakobiinijohtaja Robespierre ei tietenkään ollut kristinuskon tai kirkon ystävä mutta hän pelkäsi uskonnon täydellisen hävittämisen johtavan moraaliseen tyhjiöön ja halusi siksi antaa kansakunnalle jotakin vuosituhantien kristillisen tradition tilalle. Ainekset uuteen kristinuskon korvaavaan kansalaisuskontoon saatiin ”luonnollisen uskonnon” konstruktiosta, josta on ollut jo puhuttu. Nyt tätä teemaa on syytä lähestyä hieman tarkemmin.

”Luonnollisen uskonnon” joka suhteessa abstrakti intellektuaalinen rakennelma oli saattanut monelle yksittäiselle valistusfilosofille olla pelkkä alustaman ateismin ruunnollinen verho, mutta varmasti oli ollut niitäkin, jotka olivat ottaneet sen vakavasti. Kyseessä oli kaiketta yliluonnollisesta ja ihmisjärjen ylitävästä riisuttu oppi. Se hyväksyi ajatuksen Jumalasta kaiken luojana, mutta hylkäsi ilmoituksen, inkarnaation, perisyntin ja muut kristilliset dogmit, samoin ilmeet, sakramentit ja muun ”taikauskon”. Jumala oli Korkein Oleno (l’Être suprême) tai Suuri Arkkitehti (Le Grand Architecte), joka oli luomistyönsä tehtyään jättänyt ihmisen toimimaan omien voimiensa ja oman järkensä varassa eikä kaivannut tämän taholta minikäänlaista palvontaa. Suunnilleen tällaisena ”luonnollinen uskonto” nousi vuosina 1793–94 hetkeksi aikaa valtionuskonnon asemaan. Myös palvonta, jota Korkein Oleno ei teorian mukaan kaivannut, tuli nyt käytännössä ajankohtaiseksi kaikessa rienaavassa demonisuudessaan.

Ranskalaiseen ns. mentaliteetti-historialliseen tutkimustraditioon on vakiintunut käsite ”kaksi Ranskaa” (les deux-France). Näillä ranskalaisuuden mentaalisilla ääripäillä tarkoitetaan perinteistä monarkistis-katolista Ranskaa ja sen haastajaa, valistuksen arvoihin nojautuvaa vallankumouksellista Ranskaa. Nykyään ”kahden Ranskan” välinen rajaviiva on häilyvä mutta vuonna 1793 se oli terävä kuin partaveitsi; itse asiassa ”kaksi Ranskaa” ilmestyivät ensi kertaa täysin selväpiirteisesti näkyviin juuri tuona vuonna. Tuolloin kummallakin Ranskalla oli selkeästi oma uskon-

tonsa, toisella maan alle ajettu katolinen kristinuskon, toisella ”luonnollinen uskonto”, joka puolestaan sai kulttuurin ilmaisunsa mm. Korkeimman Olenon palvonnassa.

Tätä abstraktia, monella tapaa vähäveristä uskontoa pyrittiin elävöittämään ja tuomaan lähemmäksi kansaa erilaisilla propagandatapahtumilla, joiden vietoissa allegorisilla naishahmoilla oli usein keskeinen rooli; vallankumoukselliset olivat tietenkin selvillä kansan tunteista hartaasta kiintymyksestä Pyhää Jumalanäitiä kohtaan. Maskuliinisen Korkeimman olenon lisäksi sai oman kulttinsa myös feminiiniseksi mielletty Järki (Raison). Järki on tunnettu prinssioppi, jota valistusfilosofit ja heidän seuraajansa aina meidän päivimme saakka ovat erityisen hartaasti palvoneet. Tässä tarkoitetaan tietenkin autonomista ja kaikin tavoin itseriittoista inhimillistä järkeä, joka ei tarvitse Jumalallista ilmoitusta tai inspiraatiota tuekseen.

Vuonna 1793 kaikki Pariisin kirkot vihittiin Järjen jumalattarelle (Déesse-Raison). Erityisen raskaan jäljen katolisen Ranskan kollektiiviseen muistiin on jättänyt aikaisemmin Pyhälle Neitsyelle omistettussa Pariisin Notre-Dame -katedraalissa vietetty Järjen juhla (fête de Raison), jossa Järjen jumalattara esitti eräs näyttelijätär (ammatti jonka sosiaalinen status ei ollut paljoakaan prostituidun yläpuolella). Tämä juhlan perimmäinen luonne on edelleen jossain määrin kiistanalainen, mutta katolinen Ranska muistaa sen - omasta näkökulmastaan ilmeisen perustellusti - tietoisena pyhäinhävistyksenä ja vallankumouksellisen Ranskan antikristillisyyden svympänä ilmauksena.

Maltillisemmat vallankumoukselliset saivat pian jakobiineista tarpeekseen ja syrjäyttivät nämä valasta. Jakobiinien kaatumisen myötä kirkon tilanne helpottui hieman, sillä kristityt eivät enää olleet suorastaan lainsuojattomia. Kirkko laillistettiin gallikaanisessa muodossa vuonna 1795 mutta samalla se ensimmäistä kertaa erotettiin valtiosta. Tämä järjestely ei kestänyt vallankumousta kauempaa.

Mika Keränen

Artikkeli jatkuu seuraavassa Fidesissä.

kaikilta osin ollut kyse uskonnottomuudesta vaan uudesta uskonnosta. Tocquevillen sokeus saattaa johtua siitä, että hän tiedostamattaan piti kristinuskoa ja muita klassisia ilmoitususkontoja kaiken uskonnollisuuden normina ja kohdattuaan valistusfilosofiassa ajatuskulkuja, jotka olivat kiistatoman antikristillisiä, jopa antiteistisiä, ei osannut pitää niitä minään muuna kuin ”uskonnottomuutena” (irréligion). Tocqueville kirjoittaa:

Missään muualla kuin Ranskassa uskonnottomuudesta ei ollut vielä [1700-luvulla] tullut yhtä laajalle levinnyttä intohimoa, missään se ei ollut niin kiihkeätä, suvaitsematonta ja [toisin ajattelevia] sortavaa kuin Ranskassa. [-] Ranskassa kristinuskoa vastaan hyökättiin raivokkaasti ilman että edes yritettiin asettaa sen tilalle jotain toista uskontoa. [käännös kirjoittajan]

Jeesuksen pyhä nimi

Jumala on korottanut yhden nimen yläpuolelle kaikkia muita nimiä. Sovitettuaan kuolemallaan meidän syntimme, hänen Isänsä korotti hänet korkealle. ”Ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaaksi, että Jeesus Kristus on Herra” (Fil. 2:11). Pelastava nimi on siis Jeesus Kristus. Hänessä paljastuu pelastava Jumala itse. Kun rukoilemme Jeesuksen nimeen, rukoilemme siis Jumalaa, joka on Kristuksessa läsnä, joka jo ympäröi ja täyttää meidät Pyhällä Hengellä, jotta huudamme luottavaisesti ”Abba! Isä!” (Room. 8:15). Keskustellessamme Jeesuksen kanssa rukoilemme pelastusta ja samalla kiitämme myös pelastuksesta, joka on jo läsnä. Kun Jeesus on läsnä, pelastus on läsnä.

Jeesus on se ihmislapsi, joka syntyi Betlehemin tallissa jouluna. Hänen nimensä merkitsee hepreassa ’Jumala pelastaa’. Enkeli Gabrielin ilmoittamisessa Vapahtajan syntymästä neitsyt Marian lapsi saa nimen ’Jeesus’, joka ilmaisee samalla kertaa hänen olemuksensa ja tehtävänsä: Hän tulee ihmiseksi lunastaakseen kansansa sen synneistä (Matt. 1:21). Jeesuksessa Jumala pelastaa kaikki ihmiset lopullisesti synneistä, koska vain Jumala yksin voi antaa syntejä anteeksi (Mark. 2:7). Itse Jumalan nimi on siis läsnä hänen Poikansa persoonassa, Jeesuksessa. Jumala on Poikansa lihaksitulossa yhdistynyt kaikkiin ihmisiin tehden yhteenvedon koko ihmisiä pelastavasta toiminnastaan. Jeesuksessa Jumala on sovittanut maailman itsensä kanssa (2 Kor. 5:19).

Jeesus on se jumalallinen nimi, joka yksin tuo pelastuksen: ”Mitään muuta nimeä, joka meidät pelastaisi, ei ole ihmisille annettu koko taivaankannen alla” (Apt. 4:12). Itse asiassa ylösnousemuksen jälkeen nimi Jeesus ilmoittaa täydellisesti sen nimen mahdin, joka on kaikkia muita nimiä korkeampi (Fil. 2:9). Opetuslapset tekevät paljon ihmeitä Jeesuksen nimessä: he parantavat sairaita, herättävät kuolleita ja karkottavat pahat henget aina huutaessaan Jeesuksen nimeä avuksi. Meillekin annetaan kaikki, mitä me pyydämme Jumalalta Jeesuksen ni-

messä (Joh. 15:16). Jeesus itse lausuu nimensä sisältöä: ”Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani” (Joh. 14:6). Me seuraamme Jeesuksen esimerkkiä, olemme kuuliaisia pelastavalle Totuudelle ja saamme Häneltä voiman elää jumalallista elämää.

”Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra.” (Luuk. 2:11). Näin enkeli julisti paimenille joulusanomaa, joka on myös aina sama viesti, vaikka aikakaudet vaihtuvat. Enkelin käyttämät syntyneen lapsen nimet Vapahtaja ja Herra ovat Vanhassa testamentissa Jumalan nimiä. Oikeastaan

’Kyrios’ (Herra) on kreikankielinen korvike heprean kielen ilmaisulle ’YHWH’, jonka Jumala ilmoitti Moosekselle nimekseen (2 Moos. 3:14) ja jota juutalaiset eivät myöhemmin saaneet lausua. Käytetty ’Adonai’ (Herra) oli kuin peitenimi Jumalan todelliselle nimelle ’JHWH’, joka tarkoittaa ’Minä Olen’. Siksi nimi ’Herra’ on kaikkein tavallisin ilmaisu kuvaamaan Israelin Jumalan jumaluutta. Uudessa testamentissa ihmiset, jotka kääntyvät Jeesuksen puoleen odottaen häntä apua ja parantumista, kutsuvat häntä hyvin usein ’Herraksi’. Sanassa ’Herra’ kuuluu kunnioitus ja luottamus, samalla se sisältää myös uskon

Jeesuksen jumaluuteen. Itse asiassa ”kukaan ei voi sanoa: ’Jeesus on Herra’, muuten kuin Pyhän Hengen vaikutuksesta” (1 Kor. 12:3), siksi sana ’Herra’ ilmaisee silloin Jeesuksen jumalallisen salaisuuden tunnustamista. Varsinkin Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen nimi ’Herra’ ilmaisee palvontaa: ”Minun Herrani ja minun Jumalani!” (Joh. 20:28), huudahti apostoli Tuomas uskonkriisin jälkeen. Kirkon ensimmäiset uskontunnustukset liittävätkin Jeesukseen alusta asti jumalallisen arvonimen ’Herra’. Ne korostavat, että Isälle Jumalalle kuuluva valta, kunnia ja kirkkaus kuuluvat myös Jeesukselle (Ilm. 5:13), koska hän on ’Ju-

malan vertainen’ (Fil. 2:6). Isä Jumala on asettanut ylösnouseeseen Kristuksen kaiken Herraksi (Ef. 1:20-22). Niinpä ”jos sinä suullasi tunnustat, että Jeesus on Herra, ja sydämessäsi uskot, että Jumala on herättänyt hänet kuolleista, olet pelastuva” (Room. 10:9). Tässä on esitetty selkeästi kristillisen uskon ydin.

Toisaalta nimi Kristus on kreikankielinen vastine heprean kielen ilmaisulle ’Messias’, joka merkitsee ’Voideltu’. Siitä tulee Jeesuksen erinimi siksi, että hän toteuttaa täydellisesti sen Jumalalta saamansa tehtävän, jota hänen nimensä merkitsee. Oikeastaan Jeesus Kristus ei ole kaksoisnimi. Jeesus on Kristus, koska ”Jumala voiteli hänet Pyhällä Hengellä ja voimalla” (Apt. 10:38). Tämä tapahtui hänen maallisen elämänsä aikana Johanneksen antamassa kasteessa, jolla ilmaistiin hänen ikuinen pyhittämisensä Messiaaksi. Hänen tuli olla Jumalan Hengen samalla kertaa kuninkaaksi, papiksi ja profeetaksi voitelema. Kolminaisella virallaan kuninkaana, pappina ja profeettana Jeesus on täyttänyt Israelin messiaanisen toivon, sillä Israelissa voideltiin nimittäin Jumalan nimessä yksittäisiä kuninkaita, pappeja ja myös profeettoja, jotka oli pyhitetty Jumalalle hänen antamaansa tehtävää varten. Jeesus on se, ”jonka oli määrä tulla” (Luuk. 7:19) täyttääkseen kokonaan ”Israelin yhteisen toivon” (Luuk. 2:25). Hänen sanansa ja tekoinsa osoittavat hänet ”Jumalan Pyhäksi” (Apt. 3:14).

Jeesus hyväksyi hänelle kuuluvan Messias-arvonimen, mutta ei käytettäväksi missä yhteydessä tahansa, sillä useat hänen aikalaisistaan ymmärsivät sen liian inhimillisesti ja olennaisesti poliittisesti (Luuk. 24:21). Itse asiassa hänen messiaaninen kuninkuutensa sisältää sekä hänen jumalallisen olemuksensa taivaasta tullessa Ihmisen Poikana (Joh. 3:13) että hänen lunastustehtävänsä Herran kärsivänä palvelijana (Matt. 20:28). Ottaessaan vastaan Pietarin Messiaasta tunnustavan uskon Jeesus puhui samalla Ihmisen Poikaa odottavasta kärsimyksestä (Matt. 16:16-23). Siksi Hänen kuninkuutensa todellinen merkitys

käy ilmi vasta rististä käsin ja loistaa kirikkaasti vasta ylönousemuksen jälkeen. Kristuksen seuraajat saavat hänen mukaansa nimen 'kristityt'. Se on vaativa nimitys, jolla on myös omat seurauksensa.

Suuren neuvoston edessä Jeesus vastasi syyttäjiensä kysymykseen: "Sinä siis olet Jumalan Poika?" selkein sanoin: "Tepä sen sanotte, että minä olen" (Luuk. 22:70). Jeesus olikin aikaisemmin kutsunut itseään 'Pojaksi', joka tuntee Isän ainutlaatuisella tavalla (Matt. 11:27). Hän kutsuu itseään "Jumalan ainoaksi Pojaksi" (Joh. 3:16) ja vahvistaa siten ikuisen ennalta olemassaolonsa. Jeesus vaatii uskomaan "Jumalan ainoan Pojan nimeen" (Joh. 3:18), kuten sittenkin huudahti sadanpäämies ristillä riippuvan Jeesuksen edessä: "Tämä mies oli todella Jumalan Poika!" (Mark. 15:39). Nämä sadanpäämiehen sanat eivät ehkä välttämättä merkitse, että Jeesus olisi enemmän kuin ihminen, sillä Vanhan testamentin käyttämä arvonimi 'Jumalan poika' oli tosin annettu enkeleille, valitulle kansalle, Israelin lapsille ja heidän kunin-

kailleenkin korostaen erityisen läheistä sidettä Jumalan ja hänen luotunsa välillä. Toisaalta pyhä Pietari saattoi kuitenkin ymmärtää, että Jeesus Messias on transsendenttiselä tavalla Jumalan Poika, koska Jeesus itse oli tuonut sen selvästi julki. Pietari on ensimmäisenä tunnustanut Jeesuksen 'Messiaaksi, elävän Jumalan Pojaksi' ja Jeesus itse vahvisti sen juhlallisesti: "Tätä ei sinulle ole ilmoittanut liha eikä veri, vaan minun Isäni, joka on taivaissa" (Matt. 16:16-17). Tämä nimitys 'Jumalan Poika' on siis Isän Jumalan ilmoittama totuus, kuten ilmeeneekin kahdessa juhlallisessa tilanteessa - Kristuksen kasteen ja kirkastamisen yhteydessä - jossa Isä Jumala kutsui Jeesuksen 'rakkaaksi Pojakeen' (Matt. 3:17; 17:5). Toki vasta pääsiäisen salaisuudessa usko va voi käsittää arvonimen 'Jumalan Poika' sen täysimmissä merkityksessä, kuten ilmaisee pyhä Paavali: "Pyhyden Hengen puolelta hän oli Jumalan Poika, jolla on valta, ylönousemuksessa tähän asemaan asetettu" (Room. 1:4). Juma-

lan Poikana Jeesus on enemmän: Hän on Isän kanssa yhtä olemusta. Tämä oli alusta lähtien apostolien uskon keskus ja kirkon uskon perusta.

Jeesuksella on vielä toinen nimitys: Immanuel, joka merkitsee "Jumala on meidän kanssamme" tai "Jumala on läsnä". Tällä nimellä kutsuimme Jeesusta mielellään jouluna. Jumala on tullut kansansa luokse (Luuk. 1:68). Kun Jumala on läsnä, kaikki mitä tapahtuu, on Jumalan tekoja. Kun Jumala on läsnä, kaikki on ihmeellistä. Jumalan läsnäolo maailmassa ei tapahtunut vain kerran jouluna, vaan se tapahtuu joka kerta eukaristian viettossa, jossa Jeesus syntyy meitä varten ja on meitä varten alttarilla. Pysyvä ilo ja lohdutus syntyvät siitä, että joulu kuuluu jokaiseen pyhään messuun, jossa Kristuksen syntymän ja elämän todellisuus sisältyy Eukaristiaan,

joka käsittää hänen elämänsä ihmisten parissa ja ihmisten puolesta - elämä, jonka hän kerran aloitti Maria-äitinsä synnissä.

Eukaristian viettossa - kirkon suurimmassa ja tärkeimmässä rukouksessa - pappi päättää liturgisia rukouksia yleensä sanoihin "Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta". Näiden rukousten päätösanojen ohella ilmaisu 'Herra' esiintyy myös kehotuksessa rukoukseen "Herra olkoon teidän kanssanne". Pyhässä messussa tulevat jatkuvasti kutsutuiksi nämä Jeesuksen pelastavat nimet, elävän Jumalan Pojan eri nimitykset. Nimi Jeesus on siis kristillisen rukouksen sydän. Mitä tahansa me teemme, meidän tulisi tehdä se Jeesuksen nimessä: "Kaikki, minkä teette sanalla tai työllä, kaikki tehkää Herran Jeesuksen nimessä, kiittäen Isää Jumalaa hänen kauttansa" (Kol. 3:17). Koko elämämmme pitäisi olla siis jatkuva

rukous, joka puolestaan yhtyy kirkomme tärkeimpään rukoukseen, eukaristiaan, jossa me kohtaamme Jeesuksen, palvomme ja kiitämme häntä, todellista ja elävää Jumalan Poikaa, niin kuin aikanaan tekevät Jeesuksen aikalaiset.

Nguyen Toan Tri

Lähde: Katolisen kirkon katekismus, n:rot 422-455.

Jeesuksen pyhän nimen vapaaehtoista muistopäivää vietetään 3. tammikuuta.

Katekeettinen keskus ilmoittaa

LAUANTAIAKURSSIN KEVÄÄN PÄIVÄMÄÄRÄT

Englantilaisella koululla ala-asteen ja yläasteen korvaava opetus klo 10 - 13.45

- 21.1. (huom. ei 14.1. kuten aiemmin ilmoitettu)
- 11.2.
- 11.3.
- 8.4.
- 29.4.

Jotta saisi korvaavan merkinnän koulutodistukseen, on syytä koittaa olla joka kerran paikalla.

LÖRDAGSKURSEN

Samat päivät ja paikka, mutta alkaa messulla p. Marian kirkossa klo 9.30 ja loppuu engl. koulussa klo 13.00

HIIHTOLOMALEIRI

STELLA MARIKSESSA 18. - 25.2. 2006

Alkaen lauantaina 18.2. n. klo 12 ja päättyen seuraavana lauantaina lounaaseen. Hauskaa yhdessäoloa isosten vauhdittaman ohjelman myötä. Hinta: 90e sisältää majoituksen ja täysihoidon, sisarrushinta 80e. Ikäraja 7 - 13v. Omat lakanat tai makuupussi mukaan. Isosilta erikoishinta 45e edellyttäen työharjoitteluun sitoutumista. Isoskoulutuksessa olleilla ei ikärajoituksia.

Ilmoittautumiset: Katekeettinen keskus: 09.2416095 (henkilötiedot, osoite, puh, ruokarajoitukset, allergiat...), fax: 09-5885157, email: katekeesi@catholic.fi.

Paikkoja on rajoitetusti, joten ensimmäiset 15 tyttöä ja 15 poikaa voidaan ottaa 17.1. lähtien ilmoittautumisjärjestyksessä. Ohjelmassa on mäenlaskua, napakelkka, luistelua, askartelua, saunaa... disco, kilpailuja, karkkipäivä... ja tietenkin liturgiaa. Voit ottaa mukaan oman pulkan tai kelkan, sukset ym. muista kuitenkin merkata ne, jotta eivät häviä. Myös vapaaehtoisia aikuisia tarvitaan aina niin talvella kuin kesäleireilläkin.

LASTENKERHO 4-6 vuotiaille

Pyhän Henrikin
katedraaliseurakunta,
lastentarhan tilat,
Puistokatu 1a.

12.2.06 su klo 10.30
12.3.06 su klo 10.30
9.4.06 su klo 10.30
14.5.06 su klo 10.30

Tervetuloa!

Vesiväri-, liitu- ja öljyvärimaalausta vasta-alkajille ja pitempään harrastaneille. Ohjaajana taidemaalari Matti Kurki.

.....ARS.....
.....MARIA.....

Taidepiiri kokoontuu joka toinen keskiviikko klo 17:30-21 P. Marian seurakuntasalissa. Toivomme lisää ihmisiä mukaan. Ilmoittautuminen Maiju Tuomiselle puh. 040-5661381.

Seuraava kokoontuminen ke. 18.01.2006 klo 17:30. Makstuista ja aikataulusta sovitaan siellä yhdessä.

STELLA MARIS tapahtuu keväällä 2006

7. - 9.4. 2006 retretti, ks. s 16.

5. - 7.5.2006 "Kutsuttu - lähetetty". Viikonloppuseminaari, jonka aikana syvennytään Raamatun, alustusten, yhteisten rukoushetkien ja keskustelujen avulla kutsuun. Mikä onkaan paikkani ihmisenä, kristittynä, perheessä, seurakunnassa, kirkossa? Jos tahdot syventyä aiheeseen yhdessä toisten kanssa, ota yhteyttä: Jeesuksen pikkusisar Leila, Opiskelijankatu 21 G 148, 33720 Tampere, puh 03 - 3182 169.

Jeesuksen syntymä: Neitsyt Maria täyttää lupauksensa pyhälle Birgitalle

Kutsumuksensa alusta lähtien pyhä Birgitta oli esittänyt Neitsyt Marialle pyynnön, että tämä näyttäisi hänelle Jeesuksen syntymän: ”Kerro minulle millä tavalla synnytit jumalallisen lapsesi”. Maria lupasi, että sinä päivänä, kun Birgitta saapuu Jeesuksen syntymän paikalle, hän näyttää tapahtuman.

Vasta elämänsä viimeisenä vuonna, marraskuun 25. päivänä 1371, Birgitta lähti pyhiinvaellusmatkalle Jerusalemiin mukanaan pieni seurue, johon kuuluivat hänen poikansa Kaarle ja Birger, tytär Katariina ja ruotsalaiset rippisät priori Petrus, maisteri Petrus ja piispa Alfons, kaksi kapalaista sekä kaksi espanjalaista naista. Eräässä näyssään Birgitta oli saanut tietää Kaarlen vakavasta sairaudesta ja että hän menettäisi poikansa pian. Kaarle kuolikin Napolissa maaliskuussa seuraavana vuonna. Suuren surun vallassa Birgitta jatkoi matkaa. Merimatka oli vaikea, sillä myrskytuuli puhalsi niin, että laiva joutui tuulen ajamana Kreikan länsirannikolle, josta purjehdittiin Kyprokselle. Siellä Birgitta kutsuttiin kuningattaren luo, ja hän piti puheita ja lupasi rukoilla kansan parannuk-

sen ja katumuksen puolesta.

Kyprokselta seurueeseen liittyi kaksi pappia, jotka olivat arvostaneet Birgitan puheita saarella. Seuruetta peloteltiin matkan tulevista vaikeuksista, mutta Kristus lohdutti Birgittaa ja lupasi huolehtia heistä. Purjehdusmatka Kyprokselta Jaffaan oli päätyttyä onnettomasti, sillä laiva ajoi karille Jaffan edustalla. Kaikki pääsivät kuitenkin onnellisesti maihin. Matkaseurue saapui Jerusalemiin torstaina toukokuun 11. päivänä 1372. Siellä he majoituivat rappeutuneeseen pyhiinvaeltajien taloon, josta oli matkaa Pyhän Haudan kirkkoon vain muutamia askelia.

Birgitta tutustui pyhiin paikkoihin ja ilmestyksessä Golgatan vuoren kappelissa hän näki pitkäperjantain verisen tapahtuman. Paluumatkalla elokuussa viivytettiin muutama päivä Betlehemissä. Syntymäkirkon pääalttarin alla on luola, jossa Jeesus-lapsi näki päivänvalon. Siellä Birgitta sai Marian lupaaman ilmestyksen Jumalan Pojan syntymästä. Sanotaan, että tämä ilmestys on suurin lahja, minkä kristillinen taide on saanut Pyhältä Birgitalta ja että siihen perustuu tapa esittää Kristuksen syntymä. Ensimmäinen näistä tai-

deteoksista oli Niccolo di Tommason pieni kuva, jota säilytetään Vatikaanin galleriassa. Uskotaan taitelijan itsensä olleen kuuntelemassa, kun Birgitta kertoi pyhiinvaelluksestaan ja näyistään.

Näyssä Birgitta näki hyvin kauniin, valkoiseen viittaansa pukeutuneen raskaana olevan naisen. Naisella oli suuri vatsa, sillä synnyttämisen aika oli lähellä. Vanha mies seisoi naisen luona mukanaan härkä ja aasi, jotka hän sitoi luolassa seinään kiinni. Mies haki kynttilän, sytytti sen, asetti sen seinälle ja poistui sitten luolasta. Maria otti kengät jalastaan, viitan päältänsä ja irrotti liinan päästään. Hänellä oli vain hame päällään ja hänen vaaleat hiuksensa kimalasivat kuin kulta hartioille laskeutuen.

Maria otti esille pieniä valkoisia vaatekappaleita vastasyntyneen kapaloita varten sekä vielä kaksi pientä kangasta lapsen päähän pantavaksi. Sitten Maria polvistui rukoilemaan selkää seimeen päin ja kasvot kohotettuina kohti taivasta. Hän viipyi rukouksessa kuin hurmioituneena, ja silloin Birgitta näki lapsen liikkuvan Marian kohdussa. Yhdessä silmänräpäyksessä neitsyt synnytti lapsen, josta lähti au-

ringonvaloakin kirkaampi säteily. Birgitta ei ehtinyt havaita, millä tavalla ja mistä ruumiinosasta lapsi syntyi. Sitten hän katseli, miten lapsi makasi maassa alastomana ja säteilevänä. Lapsen ruumis oli puhdas ja jälkeiset olivat maassa peitettyinä.

Kuului enkeleiden laulua. Maria näytti taas solakalta ja kauniilta. Hän rukoili ja palvoi poikaa tunnustaen hänet Herrakseen. Kätet yhteen liitettynä hän sanoi: ”Olet tervetullut, Jumalani, Herrani”. Silloin lapsi alkoi itkeä ja vapista kylmyydestä kovalla lattialla ja ojensi pienet kätensä äidin puoleen. Äiti otti lapsen syliinsä, painoi rintaansa vasten ja lämmitti häntä poskellaan ja rinnallaan iloisesti ja hellästi. Sitten hän tarttui sormillaan varovasti napanuoraan, joka meni heti poikki eikä siitä voutanut lainkaan verta. Äiti kapaloi lapsen huolellisesti ensin liina- ja sitten villavaatteisiin. Hän sitoi vartalon, jalat ja kätet kapaloon ja kietoi lapsen päähän kaksi liinaista vaatetta. Kun lapsi oli puettu, astui vanhuskin sisään ovesta, lankesi polvilleen maahan, palvoi rukoillen lasta ja itki ilosta. Yhdessä Joosefin kanssa he laskevat lapsen seimeen.

Birgitan seurue teki vielä matkan Jerikoon ja Jordanille. Kesän lopulla Birgitta sairastui kuumeeseen. Syyskuun kahdeksantena, Neitsyt Marian syntymäpäivänä, Birgitta kävi pyhän neitsyen haudalla Öljymäen juurella olevassa kirkossa. Siellä Maria kertoi näyssä elämästään ja kuolemastaan sekä taivaaseen ottamisestaan. Lopuksi hän sanoi: ”Nyt teidän pitää palata kristittyjen maihin, parantaa alituisesti elämänvaellustanne ja elää muuten mitä suurimmassa valppaudessa ja tarkkaavaisuudessa, kun te nyt olette käyneet niillä pyhillä paikoilla, joilla minun poikani ja minä olemme ruumiillisesti eläneet, kuolleet ja tulleet haudatuiksi”. Pian kotiinpaluunsa jälkeen Birgitan vointi huononi. Hän kuoli 23.7. 1373 oltuaan pitkään vakavasti sairaana.

Elina Grönlund

Birgittalaisääntökunnan maalikko-oblatti

Referaatti kirjasta Aaron Andersson: Jumalan äiti ja Birgitta

Pyhän Henrikin seura

Mikä se on ja mitä siellä tehdään? Kertaukseksi niille, joille Pyhän Henrikin Seuran toiminta on päässyt unohtumaan ja tiedoksi uudemmille katolilaisille, jotka eivät vielä ole ehtineet tutustua asiaan.

Seuran voi sanoa syntyneen seurakuntalaisten omasta aloitteesta. Informaatiokursin (1994) käyneet halusivat syventää tietojaan katolisuudesta. Näin sai Pyhän Henrikin seurakunnassa alkunsa Henriikki-piiri. Keväällä 1995 kokoontui sitten isä Teemu Sipon johdolla joukko sekä vanhempia että uudempia seurakuntalaisia alas seurakuntasi- llin - sinne vanhaan, muistat-

tehan! Henriikki-piiri järjestäytyi Pyhän Henrikin yhdistykseksi (nyttömmin seura). Yhdistyksen alkuvuosien innokas toiminta on ehkä laimentunut, mutta seura toimii vieläkin. Tavoitteemme ovat edelleen samat kuin seuraa perustettaessa: syventävän katolisen tiedon jakaminen, suojeluspöyhityksemme Henrikin kunnioituksen vaaliminen ja oman seurakuntamme taloudellinen tukeminen.

Syyskaudella järjestämme katedraaliseurakunnan tiloissa retretin ja joulukonsertin. Kevätpuolella on karnevaalit ja kevätretki (viime vuosina yhteinen Academicum Catholicu-

min kanssa). Pari kertaa vuodessa on ooppera- tai teatteritilaa. Lisäksi olemme sunnuntaisin huolehtineet kirkkokahveista päämessun jälkeen.

Seuran jäseneksi voi liittyä yksinkertaisesti maksamalla jäsenmaksun 10 euroa Pyhän Henrikin Seuran tilille (Nordea 222118-26111). Valmiita tilillepanokortteja saa esim kirkkokahveilla. Jäseneksi voivat tietenkin liittyä muutkin kuin Pyhän Henrikin seurakuntaan kuuluvat, ja seuran tilaisuuksiin ovat tervetulleita kaikki, olivat sitten jäseniä tai eivät.

Pyhän Henrikin seura

ST. HENRY'S SOCIETY – What is it? What kind of activities has it got? The society is not very old. It was formed in St. Henry's parish by some parishioners in spring 1995. Father Teemu Sippo was of course among the founders and the first moderator of the new society. The aims of the society are: to deepen the knowledge of our catholic faith, to respect St. Henry and his memory and to help the parish economically.

Our activities have perhaps decreased a little in the course of times, but the society is still working. In autumn we usually arrange a retreat and a Christmas concert and in spring a carnival and an excursion (lately with Academicum Catholicum). Twice a year we have theatre- or an opera evening. Coffee making on Sundays is also our task.

How to join St. Henry's society. It is simple. You only have to pay the membership fee, 10 euros (Nordea 222118-26111). Whether you are a member of the society or not you are welcome to our events. They are open to everybody.

Benedikt XVI i röd vitkantad mössa

De tiotusentals människor som samlats till påven **Benedikt XVI:s** allmänna audiens på onsdagsförmiddagen blev överraskade över att tre dagar före julafton få se en äldre rödklädd man med vitkantad röd mössa åka upp genom folkmassan i en öppen vit jeep som normalt används av påven. Det var faktiskt Benedikt XVI: Han lockar så många besökare till audienserna att han tvingas hålla dem utomhus också på vintern, och är man frusen av sig så får man då göra så gott man kan. Den traditionella pävliga röda manteln, som Benedikt XVI visat upp tidigare, kompletterades av en klarröd mössa kantad med vit hermelinpäls som gjorde det svårt att inte se en viss likhet med en annan äldre man klädd i rött och vitt som ofta syns så här års. I själva verket var det en högst traditionell pävemössa, på italienska "camauro", som ofta syns på renässansmålningar och som användes på 1960-talet av Johannes XXIII (också

han en frusen gammal man).

Så många människor är alltså ännu nyfikna på att se Benedikt XVI för första gången att det inte går att hålla onsdagsaudienserna i audienshallen som kan bara ta omkring 5-6000. Johannes Paulus II höll ibland en andra audiens i Peterskyrkan, som rymmer lika många till. Men det skulle inte räcka. Till de allmänna onsdagsaudienserna anmäler sig numera minst 18-20.000 personer varje gång. Enda lösningen är att påven bytalar på sig ordentligt och hoppas att audiensdeltagarna gör detsamma och att solen skiner, vilket den inte gjorde denna mulna decemberförmiddag.

Trots decemberkylan satte sig så Benedikt XVI på sin pävliga stol framför Peterskyrkans fasad och förklarade på flera olika språk att ljuset är en av de viktigaste symbolerna för julens kristna innebörd. Så här förklarade han julljusets symbolik för den engelsktalande gruppena.

"Kära bröder och systrar, dagens audiens äger rum i en atmosfär av stor glädje medan vi väntar på firandet av vår Herres födelse. Bland de många symboler som hjälper oss förstå julen är ljuset särskilt viktigt. Dagens sk 'O-antifon' i kvällsbönen vesper talar om soluppgången och det eviga ljusets strålgång som kommer för att lysa upp oss och leda oss till den räddning som Gud har lovat och som förverkligas i Jesus Kristus. Låt oss ta fasta på våra jultraditioner medan vi förbereder oss för att fira Frälsarens födelse. Låt våra gatornas ljus och de brinnande ljusen i våra kyrkor påminna oss om att Gud är med oss och har förtts i Betlehem av jungfru Maria. Han är ljuset i våra liv och i vår värld! Låt oss vänta på hans ankomst i förundran tillsammans med jungfru Maria!"

KATT/Vatikanradion

CARITAS-KUULUMISET

Toimisto on avoinna klo 8-14, Maneesikatu 2a, Kruunuhaka, Helsinki puh 09- 135 7998, s-posti info@caritas.inet.fi.

Tuhannet kiitokset kaikille niille vapaaehtoisille, jotka osallistuivat Tuomaan Markkinoiden järjestelyihin. Ilman teitä ei onnistunutta tapahtumaa olisi voinut toteuttaa.

Caritas-kauppa

Joulu on takanapäin, mutta lahjojen tarve jatkuu ympäri vuoden. Tervetuloa tekemään löytöjä aina monipuolistuvammasta kehitysmaatuotteiden valikoimastamme.

Kaipaako kokoustilaa?

Caritaksen hallussa Maneesikadulla on pieni Katariinan Kamari, jota voi varata kokouksiin ja tapaamisiin. Tilapäisiin tai toistuviin. Varaukset toimistolta.

White Band Campaign

Köyhyden vastainen valkoisen nauhan kampanja jatkuu myös vuonna 2006. Jos olet vielä vailla omaa valkoista tai sinistä ranneketta, niin tule noutamaan tai tilaa omasi toimistosta á 2 euroa. Rannekkeeseen on painettu teksti MAKEPOVERTYHISTORY ja CARITAS.

Caritaksen hallitus ja toimiston väki toivottaa kaikille Fideksen lukijoille hyvää ja onnellista uutta vuotta 2006!

Lukijoilta

Tarjottavat kirjoitukset toimitetaan Fidesin toimitukseen kirjekuoressa tai sähköpostilla. Kuori merkitään tunnukseksi "lukijoilta", sähköposti otsikoidaan samoin. Mielenpitoita ei julkaista ilman kirjoittajan nimeä eikä niitä palauteta. Toimitus varaa oikeuden mielipiteiden lyhentämiseen.

AASIALAISEN RUOAN MYYNTI järjestetään taas Pyhän Marian seurakuntasalissa 22.1.06 klo 11.00-14.00. Kaikki ovat sydämellisesti tervetulleita maistamaan orientaalisia ruokalajeja. Ruoan myynnin tuloksesta puolet annetaan nuorisotoimintaa varten ja toinen puoli P. Marian seurakunnan toiminnan tueksi. Suuret kiitokset kaikille, jotka ovat mukana ruoan valmistelussa ja sen myynnissä. Kutsun teidät sydämellisesti maistamaan ruokia ja olemaan yhdessä.

Khra Kazimierz Lewandowski SCJ

ASIAN FOOD SALES are again being arranged at St. Mary's Church on 22.1.06 from 11.00-14.00 o'clock. All are wholeheartedly welcome to taste the oriental food. One half of the proceeds of the forthcoming food sale will go to the support of youth activities and the other half for the church's own maintenance. Very many thanks go to those who prepare the foods, and also to those who purchase it. All are very welcome to join in!

Fr. Kazimierz Lewandowski SCJ

Maaseutukaupunki, jossa olin, on nimeltään Guruè ja se sijaitsee Zambesian vihreillä kukkuloilla. Mosambikissa köyhyys ja monet taudit, erityisesti AIDS, uhkaavat ihmisiä. 20 vuoden sisällissodan jälkeen maa on viimeisten 10 vuoden aikana pyrkinyt jaloilleen. Lähetystyöntekijät ja monet yhdistykset tekevät maassa avustustyötä esimerkiksi opetuksen ja terveydenhuollon alalla.

Kokemuksia Mosambikista

Suomessa asuva italialainen Silvia Bertozzi kertoo kokemuksistaan lähetystyöstä Mosambikissa.

Tuntuu yhä ihan kuin se oli ollut vasta eilen, kun vuosi sitten lähdin Suomesta väilivuotta viettämään. Olin täynnä energiaa ja toiveita. Päädyin Portugaliin, jossa parin kuukauden ajan opiskelin portugalia, jotta voisin hyvin suorittaa tulevan tehtäväni: olin menossa opettamaan lapsia Jeesuksen pyhän Sydämen lähetysjärjestön pitämässä ammattikoulussa.

Miksi ihmeessä? Miksi juuri nyt? Ei kysymys ole tekemisestä vaan aina olemisesta. Halusin ja edelleen haluan olla siellä, missä Herra tahtoo minun olevan. Edelleen haluan seurata Häntä tarjoamalla itseäni ja elämäni Hänen suunnitelmilleen. Lähdin siis matkaan, hieman levottomana ja pelokkaana. Olihan edessäni

kuusi kuukautta vieraassa maassa, tarkoitukseni toimia hyvin erilaisessa kulttuurissa.

En luottanut itseeni paljon, mutta samalla opin luottamaan Herraan yhä enemmän. Pelkäsin jotenkin itseni menettämistä, tosin jotakin parempaa varten. Ei ollut yllätys, että Mosambikissa Hän odotti minua. Uuteen elämäntapaan sopeutuminen ei ollut helppoa, eikä helppoa ollut senkään ymmärtäminen, miksi tämä kansa joutuu kestämään niin paljon huonoja oloja ja köyhyyttä.

Tunsin oman vastuuni. Jollakin tavalla tunnen jopa syyllisyyttä omasta välinpitämättömydestäni ja kylmäsydämyksistäni. Kaukana asuminen ja aineellinen hyvinvointi eivät

ole kunnon syitä teeskennellä, ettei kyse olisi meidän asiastamme. Sitähän me juuri taivamme pelätä, että ne, jotka kärsivät tai ovat puutteessa, ovat Jumalan lapsia ja meidän veljiämme ja sisariamme. Jos he ovat merkityksellisiä Hänelle, silloin heidän tulisi merkitä meillekin.

Opettaessani kuumissa luokkahuoneissa, välillä taistelun turhautumista ja takaiskuja vastaan, sain oppilaitteni ja Herran avulla kaikkein tärkein opetuksen: rakkauden. Rakasta ilman ehtoja, rakasta odottamatta tunnustusta. Rakasta kiitoksena Jumalan rakkaudesta ja hyvyydestä.

Vähitellen huomasin, kuinka ihmeellinen ja syvä Jumalan rakkaus lapsiaan kohtaan oikein on. Kuusi kuu-

kautta oli ohi nopeammin kuin uskoinkaan, oppilaani selvisivät lukuvuoden loppukuulustelusta. Oli aika sanoa näkemiini. Osa minusta on yhä siellä, ja kokemukseni elävät edelleen muistoissani. Se, mitä opin, rikastuttaa suuresti elämäni täällä Suomessa, mielihyvyyden rajat ylittäen.

Entä mitä teen nyt täällä

Suomessa? Taas väärä kysymys. Parempi olisi: Miten voisin olla sellainen, kuin Hän haluaa minun olevan? Ja siihen tarvitaan rukousta: pyydä Häntä auttamaan meitä elävöittämään Hänen tahtonsa ja suunnitelmansa elämässämme. Siunattu olkoon Jeesus, ainaisesti.

Silvia Bertozzi

Retretti

Turun birgittalaisjärjestön talossa
isä Frans Vossin SCJ johdolla
pe 7.4. klo 18 – su 9.4. klo 14.

Aihe: Hiljaisen viikon liturgia pääsiäisen riemun valossa.
Ilmoittautumiset 27.3. mennessä: Birgittalaisjärjestön vieraskoti,
puh. 02-2501910, fax 02-2503078. Kaikki kiinnostuneet tervetuloa!